PAMELA KENT

Dragoste și șantaj

Traducerea și adaptarea în limba română de:
ANCA MORĂRESCU

ALCRIS

Capitolul 1

Petrecerea era în toi când Genista deschise ușa de la apartamentul lui Greg Hardiman. Ciocănise de câteva ori, dar din cauza zgomotului nu putea fi auzită. Sufrageria era plină de cupluri care dansau frenetic și fetei îi trebuiră câteva minute ca să-și zărească gazda. Când o făcu însă, merse la el, îi cuprinse brațul cu o mână subțire și îl privi cu ochi jucăuși. Acesta era puțin amețit de băutură și îi acoperi mâna cu a lui.

– Ei, ia uite cine a venit! comentă el. Nu credeam că o să poți ajunge, draga mea. Mi-a spus o vrăbiuță că aveai de gând să muncești până târziu în seara asta. Șeful ăsta al tău te ține foarte ocupată, nu-i așa?

– Cineva trebuie să profite de pe urma mea, nu? îi aminti Genista cu răceală în glas.

Era adevărat, Bob trebuia să rămână cu ea până târziu în seara aceea, dar soția lui, Elaine, îl sunase și-l rugase să vină mai devreme acasă. Iar Genista, rămânând singură, la un moment dat nu se mai descurcase cu hârtiile și plecase și ea. Deja regreta că alesese să vină la această petrecere.

– Hai, o să-ți prezint invitații, îi spuse Greg, întrerupându-i gândurile. Nu avem de multe ori norocul de a te avea în preajmă. Ce păcat că plec în State la sfârșitul acestei săptămâni. Întotdeauna te-am plăcut, Gen și mereu m-am întrebat ce se ascunde în spatele acestei atitudini de "păstrează distanța" pe care o afișezi mereu.

Genista auzise de prea multe ori treaba asta ca să se mai înfurie. Nu înțelegea care e gândirea asta a bărbaților. Dacă era singură și majoră, însemna că trebuia să treacă prin paturile lor? De patru ani încerca să-i țină departe pe bărbații ca Greg care credeau că sunt de-ajuns câteva complimente ca să cucerească o femeie.

Plecă de lângă el, după ce îi refuză oferta de a o prezenta celorlalți. Îi cunoștea pe majoritatea celor

prezenți. Ca și ea, lucrau pentru Computerstore, o firmă mică dar foarte importantă, care vindea calculatoare de înaltă tehnologie firmelor din țară. De patru ani, de când venise la Londra, lucra pentru ei și până acum îi plăcuse munca pe care o avea, ca asistentă personală a directorului firmei. Se încruntă când își aminti de vestea care o făcuse să-și întrerupă vacanța din Grecia. Computerstore fusese preluată de o companie puternică și în cadrul firmei umblau zvonuri că se vor face concedieri. Până și Bob Norman, șeful ei, la care ținea foarte mult, fusese cam răvășit în ultima săptămână. Făceau echipă bună și, deși știa că nu e bine să se atașeze de colegii de muncă, știa că îi va veni greu să lucreze pentru altcineva.

Luând un pahar cu băutură de pe măsuța cu aperitive, se sprijini de perete și îi privi sardonic pe cei din cameră. Dacă nu se înșela, de pe urma acestei petreceri amețitoare a doua zi dimineața se vor forma câteva cupluri. Zâmbi. Era pe departe cea mai atrăgătoare femeie din acea încăpere. Înaltă, slăbuță și îmbrăcată elegant, cu păr de un roșcat-închis care se pierdea în onduleuri pe umeri. Își dădu seama că e privită. Nu făcu greșeala de a se uita imediat să vadă cine o urmărește, dar

în loc de asta, aruncă o privire plictisită în jurul ei.

Bărbatul era sprijinit de celălalt perete, și când privirea ei se opri asupra lui, ridică paharul și îi zâmbi arogant. Genista își dădu seama cu stupoare că se aștepta ca ea să meargă la el. Trebuia să recunoască că era unul dintre bărbații la care veneau întotdeauna femeile. Dar nu ea. Era cel mai atrăgător din cameră. Asta trebuia s-o recunoască. Avea un corp atletic care, chiar și rezemat lejer de un perete, arăta pregătit de o aventură în junglă, mai mult decât o petrecere într-un apartament. Era îmbrăcat lejer, cu blugi și tricou negru, iar părul brunet era tuns.

Genista se gândi că avea cam treizeci de ani și parcă era prea conștient de impactul pe care îl avea asupra femeilor. O privea cu impertinență. O blondă drăguță trecu prin fața lui și îl privi provocator. Biata prostuță! gândi Genista. Oare nu-și dădea seama că nu e de nasul lui?

Nu se întrebă cine era, fiindcă nu era curioasă să afle. Și nici nu-i făcea plăcere să o privească astfel. Îi putea citi gândurile ca pe o carte deschisă. Dacă îi răspundea avansurilor sale, probabil că s-ar fi întâlnit de câteva ori cu ea și apoi, după ce i-ar fi împărțit patul, ar fi părăsit-o

pentru a porni la o altă cucerire. Micuța blondină încerca cu disperare să-i atragă atenția, dar bărbatul o răsplăti doar cu un zâmbet plictisit. O mai privi o dată pe Genista, iar fata citi în privirea lui tot ce disprețuiește la un bărbat. Părea să creadă că deja îi aparține, dar Genistei i-ar fi plăcut să-i arate cât de mult se înșeală. Zîmbi spre paharul pe care-l ținea în mână, știind că bărbatul va crede că zâmbetul îi este adresat lui. Se hotărî ca până la sfârșitul petrecerii să-l umilească în asemenea hal încât să nu mai îndrăznească vreodată să privească o femeie în acest fel.

Îi întoarse spatele și merse spre fereastră, unde privi orașul luminat. Era cel mai simplu îmbrăcată dintre femeile prezente acolo și asta mai mult din cauză că venise direct de la birou. Dar cămășuța albă și fusta alb cu negru îi scoteau în evidență bronzul căpătat pe insula Ionis.

Adora insulele grecești, și pe Ionis cel mai mult. Puțină lume mergea acolo. Plajele erau mici și private. Știa că toate colegele de birou o considerau ciudată fiindcă mereu alegea locații unde să nu poată întâlni bărbați. Se uita la stele, când simți o mână pe brațul ei.

– Sunt destul de interesante, nu-i așa? Ne privesc

mereu și ne consideră poate insignifianți pentru locul în care se găsesc.

Îl văzuse când se apropiase, iar acum stăteau unul lângă altul.

– Ești astronaut? Ochii ei de ametist nu trădau niciun gând, dar își permise să surâdă sardonic. Cât de ușor era să păcălești un bărbat! Știa că el crede că flirtează cu el. Cât de puțin se pricepea la femei!

– Să spunem doar că dacă mă simt atras de ființe interesante, le prefer mai aproape de mine...

În timp ce vorbea, o privea insistent, iar ea gândea:

Sunt sigură de asta, și cred că nici nu ești obișnuit altfel. Ei bine, dragul meu, cu mine nu-ți merge. Nici nu-ți vei da seama când vei fi trimis la plimbare.

– Ai venit singură?

Deci se mișca repede și era un om direct, își zise Genista care îi văzu privirea ce-i căuta degetele fără inele.

– Și dacă nu ar fi așa?

Bărbatul zâmbi, iar fata își dădu seama că, deși avea un zâmbet frumos, părea totuși neînduplecat.

– Dacă e așa, înseamnă că e un prost dacă scapă din ochi așa o frumusețe. Dar ghinionul lui e câștigul meu.

Genista își mușcă buza ca să se abțină de la un

comentariu răutăcios. Dar nu trebuia să se enerveze. Atitudinea lui era tipică pentru un astfel de om. Oare era căsătorit? Ceva îi spunea că nu. Nici nu arăta a bărbat însurat, dar nu strica să se asigure.

– Și tu? întrebă ea. Ești...singur?

– Singur și fără obligații, confirmă el, prinzând-o de braț. Avea mână puternică, dar strângerea lui era caldă pe pielea ei fină.

– Ți-ar plăcea să dansezi?

Genista voia să refuze invitația lui, dar îl văzu pe Greg apropiindu-se și se văzu nevoită să accepte ca să scape de el. Credea că reușise să ascundă motivul, dar bărbatul, când o duse pe ringul improvizat și o cuprinse cu brațele o întrebă:

– Un admirator?

– Mai mult din prostie, sincer, răspunse Genista, iritată de capacitatea lui de observație. Dar de ce se enerva acum? Fără îndoială, acest bărbat credea că-i încurajase cândva avansurile lui Greg. Bărbații acceptau cu greu că o femeie nu poate fi interesată de ei. Ei bine, dar trebuia să se obișnuiască cu asta, gândi ea.

– Relaxează-te!

Nu-și dăduse seama cât de încordată era până când

degetele lui nu-i mângîiară cu mișcări pricepute spatele. O trase mai aproape, crezând bineînțeles că asta îi face plăcere, iar când se împotrivi, nu-i dădu drumul.

– Ce-ar fi să facem cunoștință? Numele meu e Luke Ferguson. Al tău?

– Genista, îi spuse scurt. Ura să spună oamenilor prea multe lucruri despre ea. Astfel începeau să devină curioși și să pună întrebări indiscrete. Era un lucru pe care-l păstrase încă de când era copil și prietenii o tot întrebau despre tatăl ei. În zilele astea nu o mai afecta această întrebare, dar amintirile erau dureroase.

– Genista! Un nume drăguț și neobișnuit. Ca cea care îl poartă.

– Mă consideri neobișnuită?

– Da, spuse bărbatul trăgând-o și mai aproape. Iar "drăguță" este o descriere nu tocmai potrivită. Mai bine aș spune că ești o femeie frumoasă și că mi-ar plăcea să ne petrecem restul nopții împreună.

– Ce ai de gând?

Câțiva oameni îi priveau, de fapt fuseseră în centrul atenției de când începuseră să danseze. Genista bănuia cam ce are de gând cu ea. Exact ce avusese de gând tatăl ei când o cunoscuse pe mama ei, același lucru pe care

Richard...Dar, nu. Nu trebuia să se gândească acum la Richard. trebuia să se concentreze asupra acestui bărbat. Avea de gând să îl lase pe el să acționeze, să își sape singur groapa în care va pica, provocându-i astfel o mare plăcere.

– Dacă ți-aș spune, probabil că mi-ai întoarce spatele. Ești cea mai frumoasă fată pe care am văzut-o vreodată. Privirea lui caldă o făcu pe Genista să se bucure că nu erau singuri. Se vedea că avea de-a face cu un bărbat experimentat care știa ce, și, cum să spună.

– Și pentru asta ar trebui să-ți întorc spatele? îl privi ea languros. Dar imediat îi păru rău că făcuse asta. Văzu în ochii lui o pasiune mistuitoare și nu ezită să se întrebe dacă nu cumva aprinsese un foc pe care nu știa dacă-l poate stinge.

Când melodia se sfârși, Genista îl lăsă să o conducă pe margine. Se purta foarte diferit față de obicei. Dar el n-avea cum să știe una ca asta. Fără îndoială, era obișnuit cu femeile care îi aprobau orice gând. Genista era uimită că încă nu insistase să meargă în apartamentul lui. Și pentru momentul în care o făcea, era pregătită să facă un scandal care să atragă atenția tuturor.

Greg veni spre ei, însoțit de blonda care încercase mai

devreme să-i atragă atenția lui Luke. Avea ochii injectați de la prea multă băutură.

– Ei, ia uite, oare s-a topit gheţarul nostru? Ești un bărbat foarte norocos, Luke. Genista e o femeie foarte pretențioasă.

– Ai băut prea mult, Greg, zise bărbatul. De ce nu-l iei de aici și să-i dai o cafea neagră? îi sugeră el blondinei.

Genista observă că erau priviți cu mare interes de câțiva invitați.

– Ești gata de plecare? o întrebă bărbatul cu ochi arzători.

Era cu adevărat un actor desăvârșit, își zise ea. Chiar îi percepu un tremur în voce, de parcă n-ar fi știut ce cuvinte să rostească pentru a o face să înțeleagă că voia să rămână singur cu ea.

– Să plec? Cu tine? întrebă fata și izbucni în râs. Dragul meu, am dansat, dar din partea mea nu vei mai avea parte de altă distracție în seara asta. Aștept mult mai multe lucruri de la un bărbat înainte ca acesta să mă ducă undeva. Îi întoarse spatele și îi zâmbi lui Greg. Fii drăguț, Greg și mai adu-mi un pahar, te rog. Bărbatul era prea beat ca să se împotrivească. Conștientă că toată lumea îi privea, Genista se mai întoarse o dată spre Luke. Dacă tot

ești atât de singur, de ce n-o iei pe Mary acasă? Mary, nu ai vrea să mergi cu domnul? o întrebă ea pe blondină.

Fata zâmbi așteptând răspunsul lui.

– Nu sunt un bărbat atât de nepriceput încât să am nevoie de fetele tale. Mulțumesc.

Se îndepărtă puțin de el și își savură victoria. Nici dacă își planifica să iasă atât de bine lucrurile nu s-ar fi desfășurat așa. Întoarse capul și îl văzu apropiindu-se. Ceva înăuntrul ei îi spunea să tacă, dar nu se putu abține.

– Oh, mai ești aici? N-ai sesizat aluzia?

Acum, chiar îi era teamă de privirea aceea. Parcă era un vulcan gata să erupă.

– Toată noaptea mi-ai răspuns avansurilor, iar acum mă refuzi. Vreau să știu de ce, Genista.

Fata nu se așteptase la asta. Credea că refuzul ei va fi de-ajuns pentru ca el să plece acasă.

– Așa ai crezut? încercă ea să pară calmă. Oh, dragule, urăsc să rănesc sentimentele oamenilor! Ești un bărbat foarte atrăgător. Dar pur și simplu nu ești genul meu. Îl privi de dus în jos, simțindu-se în stare să-l mai umilească puțin. Ceva îi spunea că trebuie să stea la locul ei, dar acum era prea târziu. Deja parcă începea să se simtă slăbită. Dar nu putea să renunțe acum.

– Oh? Oare când ai descoperit asta? Când n-am însoțit oferta mea de a te conduce acasă cu promisiunea că vei căpăta și altceva pentru o noapte cu mine?

A fost un efort suprem de voință ca Genista să nu-l lovească. Cinismul lui o făcu să roșească, dar găsi puterea să vorbească cu calm:

– Nu există pe lumea asta suficienți bani pentru a mă face să îndur o noapte cu tine. Și nici nu-mi trece prin cap ceva mai respingător.

– Nu? întrebă Luke Ferguson cu voce aspră. Atunci n-ai nici imaginație și nici memorie bună. M-ai invitat din priviri să fac dragoste cu tine. Și când dansam s-a întâmplat la fel. Și dacă ăsta e un lucru revoltător pentru tine, atunci ai un fel foarte amuzant de a arăta ce simți.

Iar când fata nu spuse nimic, bărbatul continuă:

– Mi-ai întins o cursă, nu-i așa? Ai făcut-o intenționat ca să mă umilești. Așa e, nu? Oh, cât de bolnavă poți fi, scorpie ce ești!

Curioșii care îi priveau se îndepărtară, considerând probabil că cei doi nu mai prezentau interes. Genista nu mai zise nimic, iar bărbatul îi întoarse spatele și se îndreptă spre ușă.

– Pfiu! Chiar îți place să te joci cu focul ! exclamă Jilly

Holmes, secretara lui Greg, la zece minute după plecarea lui Luke.

Genista o plăcea pe Jilly. Se înțelegeau bine. Spuse dând din umeri:

– Așa îi trebuie dacă se așteaptă ca toate femeile să-i cadă la picioare, doar dacă le zâmbește.

– Dar nici tu nu l-ai descurajat, draga mea. De fapt, chiar ai făcut-o intenționat și nu pare deloc omul care să accepte ușor umilința. Cred că ai întrecut măsura de data asta, Gen.

– Ce încerci să faci acum, Jilly? Să mă faci să-mi pară rău? A primit exact ce a vrut, animalul!

– Ei, haide, spuse fata, pe un ton împăciuitor, era chiar drăguț. Mi-aș dori să mă privească și pe mine la fel cum te-a privit pe tine. Și chiar mă păcăliseși, știi. Atunci când dansați. Am crezut că s-a întâmplat imposibilul și că ai găsit un bărbat pe care să-l placi. Știi, draga mea, ai avut noroc că lucrurile n-au ieșit mai rău. Chiar l-ai încurajat pe nedrept.

– Oh, încetează să-i mai iei apărarea! Tot ce am făcut a fost să-i rănesc egoul. Doar nu crezi că-i păsa de mine! Abia ne-am cunoscut. Voia doar să mă bage în patul lui!

– Nu fi așa sigură. N-ai auzit de dragoste la prima

vedere?

– Ba da. Dar niciodată de la cineva care a trecut prin asta. Cred că e timpul să plec. Nici nu știu de ce am venit.

– Mm, spuse Jilly amuzată. Nu te poți preface la nesfârșit. Știu că îți place să se creadă despre tine că adori viața asta singuratică, dar de fapt sunt momente când ți-ai dori ...

– O casă și o familie? o întrerupse brusc Genista. Niciodată! Familiile fericite sunt un mit, asta-i tot. Spune-i tu lui Greg că am plecat, da?

– Și cu siguranță, vei merge pe jos până acasă la ora asta pe străzile londoneze. Ești nebună!

– E un drum scurt și sigur. Nu te enerva! Și, oricum, probabil că voi fi mai în siguranță așa decât dacă aș fi acceptat să fiu condusă acasă de Luke.

– Mm, dar mie mi-ar fi plăcut tipul acela de pericol, zise fata, privind-o pe Genista cum pleacă.

Tânăra își luă haina din cuier și ieși. Afară aerul era răcoros și străzile pustii și slab luminate. Îi trecu prin minte să se întoarcă și să cheme un taxi. Dar știind că s-ar putea să mai dureze ceva timp până venea unul, o făcu să se răzgândească. Îi lua doar un sfert de oră să ajungă acasă pe jos. Nu-i fusese niciodată teamă să

străbată acest drum noaptea și i se părea o prostie să fie mai precaută acum, doar pentru că o avertizase Jilly.

Biata Jilly! Chiar îi părea rău de un om ca Luke Ferguson. Dar bărbatul primise exact ce căutase. Ajunse pe stradă și începu să se gândească la compania care preluase Computerstore. Nu avea așa multă nevoie de banii pe care-i câștiga acolo, dar îi plăcea ceea ce făcea și i-ar fi părut rău să trebuiască să-și găsească un alt loc de muncă.

Mersese câțiva metri când își dădu seama că o mașină merge ușor în urma ei. La început, nu se sperie. Se gândi că poate era un taxi care caută o adresă și șoferul încetinise ca să privească mai atent numerele blocurilor pe lângă care trecea. Dar mașina nu se oprea. Ba chiar ajunsese în dreptul ei și mergea acum în pas cu ea.

Începu să meargă mai repede. Își simți gura uscată și pulsul mărit. Se rugă să apară de undeva un polițist care s-o salveze din această situație. Nu se uită la mașină, și nici la șofer. Mai auzise de fete care fuseseră urmărite de mașini, dar ei nu i se întâmplase niciodată așa ceva.

Nu se uită la șofer decât când acesta se apropie de ea. Simți cum îi fuge pământul de sub picioare când recunoscu chipul frumos și hotărât al lui Luke Ferguson.

Trebuie să fi așteptat afară până la plecarea ei. În loc să se liniștească pentru că-l cunoștea pe urmăritor, lucrul acesta îi alimentă teama.

E adevărat că la momentul potrivit i se păruse justificat comportamentul ei, dar acum se îndoia că procedase atât de bine, fiindcă se pare că avea de-a face cu un om care nu trecea atât de ușor peste un eșec.

Iar acum, probabil că dorea să o pedepsească urmărind s-o sperie. Dar fata se apropie de o alee îngustă și întunecoasă și răsuflă ușurată știind că pe acolo, Luke nu avea cum s-o urmeze.

Nu băgă de seamă din cauza zgomotului pe care îl produceau tocurile ei înalte că o urmăreau niște pași ușori. Se opri și privi întunericul care o înconjura. Se simțea cu adevărat în pericol. Niște mîini o prinseră de talie și un țipăt se pierdu în noapte.

– Ai crezut că mă poți păcăli, dar în schimb ai căzut în capcană, îi spuse Luke, abia șoptit. Oh, nu-ți face griji. N-am de gând să-ți fac rău, deși mi-ar plăcea la nebunie să te strâng de gât până implori iertare. Cu siguranță, nu ai crezut că o să te las să scapi atât de ușor după ce m-ai umilit, nu-i așa?

Strânsoarea lui o împiedica pe Genista să riposteze, iar

furia luă locul fricii.

– Când am intrat în acel apartament și te-am văzut, am crezut că visez. Frumusețea ta m-a lăsat fără cuvinte și am crezut că există o legătură puternică între noi. Dar m-am înșelat, nu-i așa, Genista? Tot ce ai văzut tu a fost doar un alt bărbat pe care să-l seduci și apoi să-l abandonezi. Am auzit de femei ca tine care se bucură de asemenea victorii.

– O legătură puternică? Oh, te rog, Luke, doar nu te aștepți să cred așa ceva! Nu m-am născut ieri. Știu ce caută să obțină bărbații ca tine când privesc așa o femeie. Pe cineva care să le încălzească patul. Pe cineva care să nu comenteze atunci când e dată la o parte pentru o alta. O mică diversiune. Un fel plăcut de a-ți petrece timpul. Mă priveai ca un bărbat care calculează cât timp îi ia ca să mă bage în patul lui. Vanitatea ta e atât de mare încât nu ți-a trecut niciodată prin cap că poate nu vreau asta. M-ai dorit, și asta a fost de ajuns pentru mine. Ai căpătat exact ce ți-ai dorit, Luke, așa că să nu te aștepți să-ți cer scuze. Până la urmă, nu-ți făceam nimic din ce tu nu ai făcut probabil foarte multor femei.

– Asta e părerea ta? întrebă el, încordat. Bine, eu nu mă cert niciodată cu o doamnă. Și în ciuda a ceea ce

crezi, niciodată nu am umilit în felul ăsta o femeie, până în seara asta.

Și înainte ca fata să-și dea seama ce a vrut să spună cu asta, o strânse și mai mult în brațe, voind parcă să o lipească de el, în timp ce gura lui o căuta frenetic pe a ei.

– Lasă-mă în pace! strigă fata.

– Asta e pentru satisfacția mea personală. E păcat că nu am martori, dar până voi găsi câțiva, îmi va ajunge asta.

Ce a urmat a fost parcă ceva desprins dintr-un coșmar. Sărutul lui, blând și dulce la început, se dovedi brutal și aspru pentru buzele ei fine. Îi imobilizase mâinile și acum își luase libertatea de a o mângâia peste tot pe corp. De mult nu o mai atinsese un bărbat atât de intim. Desigur, asta se întâmplase doar cu Richard, dar mângâierile lui erau inocente și neexperimentate, cu mult diferite de cele ale bărbatului care știa să ofere plăcere și să profite de ea. Încercă să se îndepărteze, dar săruturile și atingerile lui deveniră și mai periculoase, până la un moment dat, când o eliberă. Fata îl privi dezgustată și își șterse buzele cu mâneca, de parcă asta îi arăta clar cât dispreț simțea pentru ceea ce tocmai se întâmplase.

– Ei, Genista, ia spune-mi? La mine sau la tine?

– Niciunde. Am vorbit serios, Luke. Nu te vreau!

– Dar te vreau eu și se pare că ai uitat că acum nu mai ești înconjurată de prieteni. Suntem singuri și nimeni nu mă va putea împiedica să te forțez să intri în mașină și apoi în apartamentul meu, lucru pe care îl voi face dacă va fi necesar.

– M-ai forța doar ca să-ți satisfaci mândria masculină?

– De ce nu? Ar putea fi o experiență plăcută.

– Asta înseamnă că în mod normal n-ar trebui să folosești forța? Începea să-i fie frică, dar nu dorea să arate lucrul ăsta.

– Nu în mod normal, zise el, vizibil iritat. Dar pentru mine ar fi o experiență plăcută. Pentru tine însă va fi cu siguranță un coșmar. Bineînțeles că nici celei mai senzuale femei nu i-ar plăcea să fie violată.

– Violată? strigă Genista. O să te denunț la poliție. O să mă judec cu tine și o să te bag în închisoare...

– În niciun caz! Crezi că după felul în care te-ai comportat la petrecere îți va da dreptate vreun judecător? Câți ani ai? Douăzeci și trei? Douăzeci și patru? La vârsta asta trebuie să fi avut câțiva iubiți. Iar treaba asta nu dă bine la tribunal.

Era un coșmar, se gândi Genista. Și dacă nu avea să meargă de bune voie cu Luke, cu siguranță, o va forța să facă asta. Viol! Câțiva iubiți? Hm, Richard avusese grijă să nu existe niciunul. Trase aer în piept și se gândi ce să facă. Putea oricând să fugă, dar știa că va fi prinsă...

– Ei bine?

– Voi veni cu tine, zise ea. Dar în apartamentul meu.

Îl văzu privind-o, încercând să-i citească gândurile.

– Foarte bine. Dă-mi cheia de la ușă. Nu vreau să mi-o trântești în față.

Cu degete tremurătoare, fata desfăcu geanta și îi dădu cheia. Bărbatul o luă și o conduse la mașină. Avea un Maserati cărămiziu. Cu siguranță că nu era un bărbat care să ducă lipsă de bani.

O ajută să urce și, după ce închise ușa și merse spre scaunul șoferului, zise:

– Nu te obosi să o deschizi. E încuiată.

Înăuntru mirosea a parfum bărbătesc. Mașina porni și la cererea lui, fata îi spuse unde locuia. Trebuia s-o facă pentru că se putea oriicând răzgândi s-o ducă la el acasă și atunci, consecințele ar fi fost urâte. Ceea ce începuse ca un joc amuzant pentru ea, se terminase ca un coșmar.

Cu palmele în poală se ruga insistent ca norocul să-i

surâdă și portarul să fie în hol.

Îl simți ridicând din sprâncene când îi spuse să oprească lângă un bloc luxos.

– Aici locuiești?

– Da. Cumpărase acest apartament când ajunsese în Londra, dar regreta încă de pe atunci decizia pentru că în bloc locuiau doar familii în vârstă și nu reușise să lege nicio prietenie cu ei.

Holul era luminat și Genista răsuflă ușurată când îl văzu pe George. Acesta o recunoscu imediat și îi zâmbi.

Cu mai mult curaj, se întoarse spre însoțitorul ei și zise:

– Mulțumesc că m-ai condus. O să-ți spun noapte bună acum.

Fata crezu că va face o scenă, dar bărbatul îi prinse mâna și, sărutându-i degetele, zise:

– Noapte bună, Genista. Nu trebuie să crezi că despărțirea asta înseamnă un sfârșit, ci un început.

George chicoti. Probabil credea că ăsta era începutul unei povești de dragoste. Dar în ciuda cuvintelor lui drăgăstoase, Genista știu că Luke o amenința să se răzbune.

Abia când îi auzi motorul pornind își dădu seama că

avea cheile ei.

– George, dragule, cred că mi-am pierdut cheia, zise ea. Vrei să mi-o dai pe cea de rezervă? Cred că mai bine aș schimba și încuietoarea. Nu strică niște măsuri de precauție în zilele noastre.

– Așa e, domnișoară. O să mă ocup chiar eu de asta.

Întotdeauna avusese o slăbiciune pentru ea, așa cum îi spusese și nevestei sale, mai târziu în acea seară. Și nu doar din cauză că era frumoasă, ci mai mult fiindcă trezea în el sentimente paterne. Și acum își făcuse un prieten. Era și timpul. Și din câte văzuse, era vorba despre un bărbat la locul lui, înstărit.

Neștiind de conversația care avea loc în apartamentul portarului, Genista se pregăti de culcare. Avea câteva zgârieturi pe gât și când le zări în oglindă simți cum o trec fiori pe șira spinării. Jilly o avertizase că ar putea fi periculos, iar ea râsese. Acum nu mai râdea. Doar era recunoscătoare că nu-l va mai revedea vreodată pe Luke Ferguson.

Mâine dimineață la prima oră îi va aminti lui George să-i schimbe încuietoarea. Când se mai liniști, reuși să adoarmă, dar nu uită de tot incidentul și nici faptul că Luke avea o cheie de la apartamentul ei. Își aminti prin ce

trecuse din cauza lui. Oh, erau toți la fel: Luke, Richard, tatăl ei...întoarse capul spre pernă și își lăsă lacrimile să curgă în voie.

Capitolul 2

A doua zi, Genista dormi până târziu și reuși cu greu să ajungă la timp la serviciu. Bineînțeles că pentru asta dădu vina pe Luke Ferguson. Din cauza lui avusese un somn agitat și neodihnitor. Își aminti că nu-l găsise de dimineață pe George în hol. Va trebui să sune de la birou ca să-i reamintească să-i schimbe încuietoarea. Cu toate astea, nu credea că Luke va încerca să-i folosească cheia. Nu părea genul de om care să mai dorească o întâlnire cu ea, asta dacă nu se întâmpla să caute răzbunare cu orice preț. Dar din nou își spuse că are o imaginație prea bogată.

Bob era deja la birou când fata intră pe ușă.

Computerstore era o firmă mică unde toți angajații lucrau în aceeași încăpere, separați doar de paravane. Doar Brian Hargreaves, patronul și directorul firmei avea alt birou. Dar de când se aflase că o companie mare îi preluase, a apărut și zvonul că acestuia îi fusese oferit un alt post pe care nu ezitase să-l accepte. Acum, aveau nevoie de doi oameni noi în firmă. Unul care să ia locul lui Brian și altul pentru postul lui Greg care părăsea Anglia pentru State.

– Hei, bună! Ai întârziat! Jilly intră în birou, în spatele Genistei privindu-i admirativ ținuta liliachie. Oh, întotdeauna ai haine atât de frumoase! se plânse fata. Ea și logodnicul ei economiseau banii pentru nuntă, așa că mai rămâneau foarte puțini pentru haine noi.

Genista își cumpăra de obicei hainele de la cele mai scumpe magazine. Probabil că ăsta era avantajul de a fi singură. Nimeni nu fusese mai surprins decât ea când, la șase luni de la moartea părinților săi, într-o avalanșă care i-a prins într-un mic sat din Alpi, unde își petreceau o a doua lună de miere, Genista primi o înștiințare în care era informată că este singura moștenitoare a averii unchiului său. Abia de auzise de la mama ei de fratele acesteia care părăsise în tinerețe Anglia. Nimeni nu

bănuise că își construise o adevărată companie în Australia, și că singura rudă în viață avea să primească banii pe ea. Banii aceia i-ar fi permis să trăiască în lux pentru tot restul vieții, dar Genista nu era o fată care să stea degeaba, așa că venise la Londra și se angajase.

– Hei, la ce te gândești? îi întrerupse Jilly amintirile. Ai remușcări de noaptea trecută? Eu aș avea în locul tău. Era un bărbat atât de atrăgător, iar când te privea, parcă îți oferea viața lui pe o tavă de argint.

Jilly o făcea să se simtă jenată.

– Nu a fost deloc așa. Ți s-a părut. A vrut doar să se culce cu mine. Așa sunt toți bărbații.

– Dacă te comporți în continuare așa, s-ar putea să ai multe de pierdut. Serios, Gen, uneori exagerezi în asemenea hal încât nu-mi vine să cred că ești reală. Un bărbat superb vine la o petrecere, te vede, îți lasă impresia că s-a îndrăgostit iremediabil de tine și tu nu spui decât că vrea să se culce cu tine. Nici nu știi cât de mult te înșeli. Dacă așa stăteau lucrurile, de ce nu a acceptat-o pe Mary? Ea era foarte disponibilă.

– Poate preferă roșcatele, zise fata, care era încă uimită de ceea ce auzise. Auzi, să se îndrăgostească! Dacă era așa nu și-ar fi dat și ea seama?

– Cine era? Nu l-am mai văzut până atunci, iar ceilalți invitați erau toți de la birou.

– Habar n-am. Nu am ajuns atât de departe încât să ne confesăm. Nu avea nicio intenție să-i povestească lui Jilly ce se întâmplase după ce plecase de la petrecere. Dar întrebările prietenei sale îi stârniseră curiozitatea. Luke venise singur la petrecere și mai mult ca sigur nu prea îi cunoștea pe ceilalți invitați. Și dacă nu ar fi știut de mașina luxoasă pe care o conducea și de aerul îngâmfat pe care-l avea, poate ar fi crezut că este un fost coleg de liceu de-al lui Greg, sau poate un vecin de bloc.

– Bănuiesc că nu ați făcut schimb nici de numere de telefon, nu-i așa?

– Nu, spuse fata, gândindu-se ce ar fi crezut Jilly dacă i-ar fi zis că Luke avea cheia de la apartamentul ei?

– Mănânci cu mine la prânz? întrebă Jilly.

– O să încerc, zise ea. S-ar putea să avem mult de lucru. Bob voia să rămânem azi-noapte să terminăm, dar a trebuit să meargă acasă. Îl privi pe furiș pe bărbatul aplecat peste hârtii. Nu părea în apele lui de când vorbise cu o seară în urmă cu Elaine, iar Genista speră să nu se fi întâmplat nimic rău acasă. Soția lui era o femeie fermecătoare, dar care nu prea avea încredere în forțele

proprii. Ea și Bob aveau un băiat care mergea la o școală publică, iar Genistei nu i se părea corect ca femeia să-și trăiască propria viață prin prisma copilului și a soțului său. Dar, bineînțeles, asta nu era deloc treaba ei.

Bob îi zâmbi Genistei când aceasta se instală la biroul ei.

– Îmi cer scuze pentru întârziere. Am dormit mai mult dimineață, iar Jilly m-a luat la întrebări în legătură cu petrecerea de aseară.

– Am văzut. Stai liniștită. Apropo, am auzit că noul șef o să ne facă o vizită în după-amiaza asta. M-a sunat aseară. Spera să ajungă mai devreme de la Amsterdam, dar se pare că au fost câteva probleme cu afacerea de acolo.

– Știi ceva despre el?

Bob dădu din cap în semn că nu. Era un bărbat înalt și, deși la vârsta a doua, destul de atrăgător.

Părul, cândva negru, acum căpătase nuanțe argintii, iar ochii albaștri mai păstrau încă vioiciunea din tinerețe. Se purta cu Genista părintește, uneori chiar o și tachina, iar fetei îi făcea plăcere compania lui, știind că nu ar fi interpretat niciodată greșit relația dintre ei. Bob era un bărbat cu o căsnicie fericită. Unul dintre puținii din zilele astea, își spunea Genista.

– Până să vii au circulat tot felul de zvonuri, zise el, dar nimic concret. Se pare că bărbatul care a pus bazele corporației L.F.N. este un om misterios care nu este încântat de publicitate. Greg l-a cunoscut. Era acasă la Brian când a venit și el.

– Și, a și găsit un post mai bun.

– Oh, doar îl cunoști pe Greg. Dacă are o viață ușoară și un cont generos la bancă, e fericit. Cred că atunci când a auzit că firma noastră e preluată și-a dat seama că e vremea pentru o schimbare.

Genista știa că Bob are dreptate. Deși firma lor era una renumită, cu toții știau că cei de la conducere aveau sarcini puține, dar salarii mari.

– Tu nu trebuie să-ți faci griji, spuse Bob, citindu-i gândurile. Ești o angajată competentă, Gen și nu știu ce m-aș face fără tine.

Telefonul sună și Genista plecă de lângă el, când îl auzi spunând ascuțit:

– Elaine!

Era un lucru neobișnuit ca soția lui să-l sune la muncă, și din nou Genista se întrebă dacă nu avea cumva probleme acasă. Deși erau apropiați și fata îi cunoștea soția, Bob ținuse întotdeauna viața privată departe de

birou, iar ea nu pusese niciodată întrebări în legătură cu această problemă.

Încercă să se concentreze pe munca pe care o amânase la sfârșit de săptămână și nici nu-și dădu seama când trecuse dimineața.

Auzi la un moment dat ușa deschizându-se și îl văzu pă Bob că se ridică. Dar ea nu făcu niciun gest, ci își continuă treaba. Știa că venise noul șef. Bob începuse să-i prezinte pe toți, în ordine, iar Genista nu fu tentată să ridice ochii pentru a-l vedea pe bărbat. Urma biroul ei, când Bob zise:

– Acum, lasă-mă să ți-o prezint pe asistenta mea personală, Gen. E o adevărată minune pentru firma noastră și e foarte muncitoare...

– Da, am auzit destule despre Jennifer, zise bărbatul, iar fata simți că-i fuge pământul de sub picioare.

– Jennifer? întrebă Bob amuzat. Nu, m-am referit la Gen de la Genista nu de la Jennifer! Cred într-adevăr că e păcat să scurtezi un nume așa de frumos.

– Genista! nu exista nicio inflexiune în vocea lui Luke când repetă numele fetei.

Fata îl privea fără cuvinte, cu privirea țintuită într-a lui, cu o stare de rău care o făcea să-și mențină cu greu

echilibrul.

– Genista! Bărbatul îi întinse mâna, iar ea nu avu altceva de făcut decât să i-o întindă pe a ei. Îi întâlni privirea cu mult curaj și observă că și el suferise un șoc la fel de mare ca al ei. Greg știuse cine era și fără îndoială că i-a făcut plăcere să o vadă punându-și cariera în pericol. Până la urmă, dacă dorea s-o concedieze, n-avea decât! Poate era un lucru bun, pentru că nu se credea în stare să mai lucreze în continuare pentru Computerstore, dacă asta însemna că avea să-l vadă zilnic acolo.

– Deci tu ești asistenta lui Bob!

Vocea lui suna ciudat, iar fata ridică bărbia să-l înfrunte.

– Am oare impresia greșită că voi doi deja vă cunoașteți? comentă Bob amuzat. Dar Gen în dimineața asta...

– Nu mi-am dat seama că domnul Ferguson va fi noul nostru șef, spuse ea, simțind că se îmbujorează amintindu-și de seara trecută. Majoritatea invitaților erau de la Computerstore. Nu va dura mult până ce identitatea noului șef se va afla. Și nu s-ar mira dacă colegii deja ar fi început să facă presupuneri în legătură cu durata șederii ei la firmă. Mai bine își dădea ea demisia. Imediat după ce

va pleca, îi va spune lui Bob totul.

Telefonul sună, întrerupându-i gîndurile. Fata se întinse după receptor, dar Luke fu mai rapid. Răspunse, apoi i-l înmână:

– Pentru tine. Cred că e una din neplăcerile de a angaja o femeie frumoasă. Telefonul sună mereu pentru ea.

Genista ar fi vrut să-i spună că nu preluase niciodată telefoane private la serviciu, dar în loc de asta, luă receptorul din mâna lui. Telefonul era de la directorul companiei de mașini de unde își achiziționase un automobil cu câteva săptămâni în urmă. Acum, mașina era gata și ea trebuia să spună când poate veni s-o ia. Își mușcă buza și, după ce vorbi, închise. Luke se întorsese cu fața spre Jilly, care, deși logodită, îi zâmbea languros noului șef. Genista încercă să profite de situație și îi atrase atenția lui Bob. Dar se pare că Luke avea urechi de liliac pentru că imediat sesiză mișcarea.

– Faci ceva la prânz? îl întrebă ea pe Bob.

În același timp, Luke spuse:

– Oh, îmi pare rău, Bob, dar am uitat să-ți spun că ți-am aranjat o întâlnire cu asistenul meu. Vreau să puneți la punct ultimele detalii înainte ca el să plece la Aberdeen

pentru un alt contract. Nu vreau să întârzii lucrurile, pentru că am putea beneficia de un contract bun. Îmi pare rău dacă asta înseamnă să amâni ceva important.

Ba nu-i părea rău deloc, gândi Genista. Chiar îi făcea plăcere.

– Oh, deloc, răspunse Bob. Nu era ceva urgent, nu-i așa Gen? Ce doreai? Sper că nu voiai părerea mea în legătură cu o rochie, nu? o tachină el.

Genista, îmbujorată, dădu din cap în semn că nu.

– Mai suportă amânare. Voia să-l roage să meargă cu ea în pauza de prânz ca să-și ia mașina. Era puțin nervoasă să conducă singură în traficul de la prânz. Dar putea suna la garaj, și să amâne venirea.

– Cred că eu i-aș putea lua locul, spuse Luke, zâmbitor. Din moment ce te-am privat de compania lui, pare firesc să-i iau eu locul, nu?

– Așa crezi? întrebă fata cu impertinență, în timp ce Bob îi făcea semne disperate să se poarte cum trebuie, iar Jilly rămăsese cu gura căscată la reacția ei. Va trebui să mă scuzi, domnule Ferguson, spuse ea încercând să-și păstreze calmul, dar mă tem că nu i-ai putea lua locul lui Bob. Era o replică bună și nu mai spuse nimic, doar își luă geanta și merse spre ușă înainte ca cineva să mai aibă

timp să mai spună ceva. Oricum, era pauza de prânz și trebuia să plece undeva, unde să poată fi singură, pentru a-și reveni după șocul de a afla că noul șef nu era nimeni altul decât bărbatul care-i agitase somnul. Să-l ia naiba pe Greg! Ar fi putut s-o avertizeze! Fără îndoială, găsi purtarea ei foarte amuzantă. Ar fi trebuit să-și amintească că ăsta era stilul lui de a se amuza pe seama altora.

Nu putu să mănânce nimic. Abia gustă dintr-un sandviș și sorbi jumătate de ceașcă de cafea. Se întoarse mai devreme la birou și se aștepta să nu mai fie nimeni acolo. Așa și era, dar când se îndreptă spre locul ei, dădu ochii cu Luke Ferguson. Părea să studieze ceva pe biroul ei, dar imediat cum o zări, se ridică și întinse mâna lăsând la iveală ceva strălucitor.

– M-am gândit că e mai bine să-ți dau asta când nu mai e altcineva în preajmă. Poate că i-aș fi făcut totuși o favoare. Nu cred că ar mai fi suportat mult să mai existe un bărbat care să aibă o cheie de la apartamentul tău scump. Cum se descurcă cu asta? o fixă el cu privirea. Nu mi se pare că ești o fată cu gusturi modeste. Ai haine bune, locuiești într-o clădire de lux, bijuterii discrete și scumpe, de fapt, pari o tânără de familie bună. Iar el are o soție și un copil de crescut. Dar bănuiesc că atunci când

vine vorba despre o femeie frumoasă, face compromisuri și încearcă să se descurce.

Genista era prea șocată ca să poată spune ceva. O clipă crezu că i se pare tot ce aude. Luke nu putea insinua că ea este amanta lui Bob, și mai ales că el este cel care o întreține? Dar așa gândea.

– Dacă te gândești să negi asta, nu te obosi. Greg mi-a spus totul despre tine, dar s-a referit la tine ca la "Jen". Am crezut că numele tău e Jennifer, dar ar fi trebuit să mă gândesc mai bine. Am știut de când te-am cunoscut că nu ești o fată obișnuită, dar mi-am spus că trebuie să mă conving. Nici nu-i de mirare că nu m-ai lăsat să te duc acasă. Ești o mică scorpie, nu-i așa? De ce m-ai încurajat? Sau ar trebui să ghicesc? Poate ai aflat că sunt un bărbat foarte bogat și ai vrut să-ți încerci norocul. Dacă un bărbat ca Bob Norman îți poate oferi un asemenea confort, gândește-te ce ți-aș putea oferi eu! Dar ți s-a făcut frică, nu-i așa? Ai hotărât că e mai bine să ai stabilitate decât să regreți. Până la urmă, n-ai nicio garanție că eu ți-aș da totul și în plus, l-ai pierde și pe Bob! Dar ar fi trebuit să fii mai curajoasă, draga mea. Felul în care te doream aseară m-ar fi făcut să-ți dau totul. Dar poate ai remușcări. I-ai povestit lui Bob despre ce s-a întâmplat

aseară?

– Trebuia să o fac? întrebă ea cu mult calm.

– Ai dreptate. De ce să-ți bați capul cu asta? Oamenii îndrăgostiți sunt adesea geloși și ai putea risca să pierzi totul, spuse el. Se uită la cheie. Pentru mine ar fi un lucru ușor să o pun pe biroul lui Bob și să îi explic că mi-ai dat-o tu. Că așa cum are el drept de posesie asupra ta, am și eu.

Aceste ultime cuvinte parcă au înnebunit-o. Se repezi la el, roșie de furie, cu pumnii gata de atac.

– Mai bine aș muri decât să intru în posesia ta! Îi venea rău doar când se gîndea la ceea ce-i spusese. Bineînțeles, probabil că Luke avusese astfel de relații cu multe femei. Dar de ce se purta așa cu ea? Niciun bărbat n-ar putea s-o cumpere. Și dacă nu va exista unul de care să se îndrăgostească, atunci prefera să îmbătrânească singură. Hm! O femeie întreținută! Afișă o grimasă disprețuitoare.

– Deci mai degrabă ai muri. Repetă Luke Ferguson cuvintele ei. Niciun bărbat nu-i vorbise în felul în care o făcuse el. Simțea că explodează de furie. Cum de își permisese așa ceva? Și cum rămâne cu soția lui Bob? De ea nu-ți pasă? Nu contează că distrugi un cămin?

Genista se abținu să-i spună că se ferea de orice bărbat

care avea deja o legătură, asta pentru că se întâmplase cândva să fie foarte rănită de un astfel de om.

– Până la urmă, bine că nu e complet sedus de farmecul tău. Altfel, și-ar fi lăsat soția și ar fi locuit cu tine.

– Poate nu-l doresc...poate...se trezi ea spunând.

– Poate libertatea ta e mai presus de orice. Așa gândești, nu-i așa, Genista? Îți folosești frumusețea ca pe o armă cu care iei întotdeauna și nu dai niciodată nimic înapoi. Ce se întâmplă când te plictisești de Bob? Sau asta s-a întâmplat aseară? Deja ai început să-i cauți înlocuitor?

De data asta, Genista nu se mai putu abține. Îi trase o palmă și urmele de pe obraz se șterseră cu greu. Fetei nu-i venea să creadă că acționase așa. Niciodată nu fusese violentă. Nici măcar cu Richard care îi adresase cuvinte mai grele decât o făcuse Luke. Simți că i se face rău. Căută un scaun să se așeze.

– Te înșeli. Eu nu...

– Ba tu te înșeli, interveni bărbatul. Dacă crezi că mă poți trata în felul ăsta și să scapi așa ușor.

Abia acum Genista îl vedea ca pe omul care era în realitate. Un bărbat dur, care pusese bazele unei companii multinaționale, un om hotărât să obțină mereu ce dorește, un bărbat cu care acum era singură...Fata se

dădu într-o parte, gata să fugă, dar Luke se îndrepta amenințător de repede spre ea.

– Acum nu mai ești așa de curajoasă, nu-i așa? întrebă bărbatul, care se mișca precum o felină. Oh nu, n-am de gând să te ating, Genista. Dar într-o zi o voi face. Te voi face să-ți onorezi promisiunile pe care noaptea trecută mi le-ai făcut din priviri. Și să nu spui că n-a fost așa, Genista. Ai început un joc cu mine. Iar acum, eu am controlul. Nu se va sfârși decât atunci când voi spune eu.

Se juca cu ea ca pisica cu șoarecele, se gândi Genista.

– Nu mi se pare că ești genul de bărbat care cucerește orice femeie. Mai ales pe una despre care crede că e amanta altcuiva.

– Sunt un om de afaceri, Gensita. Mi-ai plăcut din primul moment în care te-am văzut și vreau să te am. Mai devreme sau mai târziu, o să-mi împlinesc dorința.

După ce spuse acestea, se întoarse pe călcâie și plecă.

Omul ăsta era incredibil, își spuse fata. Se purta de parcă avea drepturi depline asupra ei. Dar cine se credea?

Știa că trebuia să se simtă furioasă, pentru ceea ce spusese, dar întâlnirea cu el o epuizase peste măsură.

Când Bob și Jilly se întoarseră de la masa de prânz, Genista spuse:

– Bob, vrei te rog să mă însoțești după serviciu, la garaj? Mi-e frică să-mi conduc pentru prima oară mașina la o oră de vârf.

– Ar fi trebuit să îți rogi șeful, Gen, sugeră Jilly. Nu-i așa, Bob?

– Nu fi ridicolă, Jilly, interveni fata, înainte ca Bob să răspundă. Ți-am mai spus deja că exagerezi.

– Bine, bine, spune-mi în schimb despre noua ta mașină. Ce marcă e?

– Un Mercedes, spuse fata, puțin jenată de faptul că ar putea suna a laudă. E ceva ce mi-am dorit de mult timp și într-un final am luat decizia s-o cumpăr. E decapotabilă. Un fel de mașină sport și vreau ca Bob să vină cu mine să o iau.

– Un Mercedes? exclamă Jilly. Norocoaso! Și mai e și decapotabilă! Dar ce vei face iarna? Niciuna dintre ele nu-l văzu pe Luke intrând.

Genista adăugă amuzată:

– Oh, atunci voi folosi un Ferrari. Ce zici Bob? Iarna îmi cumpăr un Ferrari? Râdeau cu toții când Genista se întoarse și îl văzu pe Luke. Zîmbetul îi îngheță pe față. Bineînțeles, credea că Bob era cel care îi cumpăra mașina. Telefonul lui Bob sună, iar Jilly se îndreptă spre

biroul ei.

Luke trecu pe lîngă Genista și îi șopti la ureche:

– Văd că ești o amantă foarte scumpă. Poate ar trebui să-mi verific conturile din bancă.

– Asta înseamnă că sunt prea scumpă pentru tine? întrebă Genista intrând în jocul lui. În fond, ce avea de pierdut? Oricum în ochii lui rămânea o femeie ușoară.

– Ba din contră. Eu mi-aș permite să îți cumpăr două mașini. Sunt foarte generos când vine vorba să plătesc pentru plăcerile mele.

– Ce om prevăzător! spuse Genista. Cum vezi ceva care îți place, încerci să-l cumperi. Oare nu te-ai gândit niciodată că unele lucruri, poate, pur și simplu nu sunt de vânzare?

Bărbatul ridică din sprâncene și adăugă amuzat:

– Dar știm amândoi că tu nu ești unul dintre ele, nu?

Capitolul 3

Bob și Genista au plecat devreme de la birou ca să treacă pe la garaj. Mașina era pregătită. Bob și directorul firmei se entuziasmară de ea, dar Genista se întreba, uitându-se la vopseaua de un verde-metalizat, cum de a putut crede că va fi în stare să conducă un astfel de monstru.

– E o minune de mașină, o asigură directorul. O mașină frumoasă pentru o femeie frumoasă.

Bob fu foarte răbdător cu ea, cât conduse nervoasă spre casa ei. I-a spus că mai avea o oră la dispoziție și dacă dorea, putea să mai rămână cu ea, până se mai obișnuia cu mașina.

După un timp, Genista își dădu seama că automobilul era foarte ușor de manevrat.

– Pot să te răsplătesc cu o băutură? întrebă ea când în sfârșit opriră.

Bărbatul se uită la ceas cu aceeași grijă pe care Genista o văzuse în ochii lui în ultima săptămână.

– Nu cred, Gen, sper că nu te superi. E ...vorba despre Elaine, Gen. Nu prea e în apele ei zilele astea. I-a intrat în cap ideea că îmbătrânește și că eu m-aș putea uita după o tinerică cum ești tu. Eu i-am spus că e o prostie, dar... Genista îl compătimea pe Bob. Vezi tu, Gen, a descoperit un nodul al sân și de atunci se gândește numai la asta. Doctorul i-a spus că poate fi benign, dar ea tot crede că va trebui să facă o operație.

– Oh, biata Elaine!

Cât de îngrozitor trebuie să fie pentru o femeie să suporte o astfel de operație, mai ales pentru una atât de vulnerabilă cum era ea! Nici nu era de mirare că se gândea că Bob n-o mai găsea atât de atrăgătoare! Desigur, era o prostie. Bob își iubea soția, dar era de înțeles de ce nu dorea s-o îngrijoreze. O trecu un fior. Dacă Elaine auzea de bănuiala lui Luke Ferguson? Dar, bineînțeles, un lucru ca ăsta era imposibil. Cum ar fi putut să se

întâmple una ca asta? Toată lumea de la birou știa că între ea și Bob nu era nimic și dacă Luke dorea să afle niște răspunsuri, cu siguranță avea să-și dea seama că se înșeală.

După ce Bob plecă, Genista urcă în apartament. Mâncă de seară și făcu un duș, apoi dădu drumul la televizor. Pe unul din posturi era difuzat un documentar despre viața în satele din Londra. Spre surprinderea ei, unul din acele sate semăna cu cel în care crescuse ea. Reportajul avea loc într-unul din localurile satului, acolo unde oamenii se strângeau de obicei, la sfârșitul zilei de muncă. Genista își aminti că și în sătucul în care trăise ea era unul asemănător, în care fusese o singură dată. Cu Richard, la prima lor întâlnire. Își amintea totul la fel de limpede ca ieri.

Trăise la țară de când se știa. Dar din motive nu foarte clare, părinții ei fuseseră întotdeauna retrași. Tatăl era avocat și își practica meseria într-un orășel învecinat, iar mama nu avea prieteni. Genista nu mai avea frați sau surori. Părinții ei se iubeau mult și de multe ori îi dădeau de înțeles, intenționat sau nu, că dragostea pentru ea nu era nici pe departe la fel de mare ca cea pe care o simțeau unul pentru altul.

Pe Richard îl cunoscuse când acesta venise în sat la sfatul tatălui său de a cumpăra un teren. Tatăl lui deținea una dintre cele mai mari ferme din apropiere și, după moartea lui, locul avea să fie preluat de fiu.

Genista fusese încântată de băiat. Pe atunci, abia terminase școala și lucra ca secretară la biroul tatălui său. Richard venise într-o zi, să o roage să iasă cu el.

Fata se entuziasmase și se emoționase peste măsură. Era o fire timidă și nu avea niciun fel de experiență cu băieții. Pentru ea, Richard era ca un zeu. Nu știa cum de o alesese tocmai pe ea, când în sat mai erau multe alte fete drăguțe.

Își amintea că se pregătise foarte mult pentru acea întâlnire. Cheltuise toți banii economisiți din salariu pe o rochie la modă și pe farduri. Când venise s-o ia de acasă, Richard le promisese părinților săi că va avea mare grijă de ea.

Astfel începea povestea lor. După ce emoția și timiditatea i-au mai trecut, Genista nu se îndoia că sentimentele nu-i sunt împărtășite. Altfel de ce mai ieșea cu ea? Era adevărat că nu o dusese niciodată acasă să-i cunoască părinții sau că nu ieșiseră cu prietenii lui, dar fata credea că o face doar ca să rămână singur cu ea.

Sărutările lor deveneau din ce în ce mai pasionale și cu toate că fata nu dorea să meargă mai departe, Richard nu se sfia să încerce.

Se întâlneau de șase luni, când veni Crăciunul. Richard îi spusese că o iubește și că o dorește. Nu avea de ce să-i fie frică. Avea s-o învețe el totul.

Cu o săptămână înainte de Crăciun, părinții Genistei plecară din localitate cu o afacere de serviciu de-a tatălui ei. Fata rămase singură acasă. Nu dorise să meargă cu ei, fiindcă se întâlnea cu Richard. Trecuseră două săptămâni de când nu-l mai văzuse și bărbatul se scuzase că din cauza afacerilor se întâmplase așa.

Când se întâlniră în seara aceea, își aminti că o dusese la film; un film îngrozitor, cu bătăi și împușcături, cu sânge și femei care țipau. Dar lui Richard îi plăcuse și asta era tot ce conta pentru ea. Pe drumul spre casă, își ținuse tot timpul capul pe umărul lui, iar când ajunseră începură să se sărute pasional.

Timidă, fata îl invitase înăuntru la o cafea. Abia când aduse tava, Richard află că erau singuri în toată casa.

Imediat, comportamentul bărbatului se schimbă, dar ea era prea naivă și prea îndrăgostită ca să-și dea seama de asta. O luă în brațe și începu s-o sărute repede și

brutal, aproape că voia s-o rănească. Când îi sugeră să meargă sus, fata rămase uimită. Cum să facă așa ceva? Era un lucru greșit.

Ba deloc, îi spusese el. Îndrăgostiții așa fac.

Genista totuși avu puterea să se opună. În fond, nu mai era mult până la nunta lor și ea avea să poarte o rochie albă și...

Dar de ce Richard al ei se schimbase la față? Se ridicase de pe canapea și se plimba nervos prin casă. Oare spusese ceva greșit?

– Ce s-a întîmplat? îl întrebase ea.

– Nu mă pot căsători cu tine! i-o trântise el, fără menajamente. De unde naiba ai scos-o și pe asta? N-am pomenit niciodată de căsătorie.

– Dar mi-ai spus că mă iubești...

– Ei, haide, fii serioasă! Doar nu credeai asta. O fată pasională ca tine nu e făcută pentru căsnicie! Ne-am putea distra de minune, Gen, spusese el, așezându-se din nou lângă ea. Încercase să o sărute, dar Genista se dăduse la o parte. Richard nu o dorea de soție. Probabil că nici n-o iubea. Pe dinăuntru țipa de durere, dar pe dinafară era rece ca marmura.

– Am crezut că mă iubești, spusese ea. Am crezut că

vrei să te însori cu mine.

– Să mă însor cu tine? Doamne, mama ar avea un atac! O să mă însor cu fata lui Peter Lawtry, nu cu fata unui avocățel de provincie! Decât să mă însor cu tine, mama m-ar prefera mort!

Apoi, nu-și mai amintea prea bine ce urmase. Bineînțeles, când bărbatul își dăduse seama că nu va reuși să se culce cu ea, o jignise în nenumărate feluri, ba chiar îi spusese că ar fi aflat și că ar fi un copil nelegitim și apoi plecase mâncând pământul. Genista rămăsese împietrită. Nu-și închipuia că avea să se înșele atât de mult în privința lui. Avea visele ruinate și doar o zi o despărțea de venirea părinților cărora trebuia să le facă un rezumat din ce se întâmpase, ca să motiveze cumva despărțirea de Richard.

Când veniseră acasă, ea le povesti totul și apoi află de la ei și că Richard avea dreptate când spusese că era un copil nelegitim. Mama ei încercă să-i explice că rămăsese însărcinată cu ea înainte ca tatăl ei să divorțeze de prima lui soție. Fusese un șoc pentru Genista să afle una ca asta, dar resimțea mai mult durerea provocată de despărțirea de Richard.

Muzica de la sfârșitul reportajului o aduse cu

picioarele pe pământ. Gândul îi zbură la problemele actuale. Luke Ferguson întrecuse orice măsură și dacă Bob nu ar fi avut atâtea probleme în aceste clipe și ei nu i-ar fi părut rău că îl lasă singur, mâine la prima oră ar fi pus demisia pe biroul lui. Fusese îngrozită când Bob îi spusese că Luke avea să petreacă câteva săptămâni la ei ca să vadă dacă treaba mergea bine. Tot ce putea spera acum era ca doctorul să-i confirme Elainei că tumoarea era benignă și astfel Genista ar putea pleca fără remușcări de la Computerstore.

Dar speranțele ei s-au pierdut în van a doua zi dimineață când ajunse la birou și îl văzu pe Bob transfigurat de îngrijorare. O salută cu gândurile aiurea, trecând o mână prin părul care parcă mai încărunțise de seara trecută.

– Elaine? întrebă Genista privind cele două cești de cafea deja goale, de pe biroul lui.

– Mă tem că am vești proaste, zise el încet. Doctorul nostru a venit aseară la noi. Dimineață am dus-o pe Elaine la spital. O operează în după-amiaza asta. Era atât de calmă. Prea calmă, parcă. Doctorul mi-a spus că refuză să accepte adevărul. Am încercat să vorbesc cu ea despre ce se întâmplă. Dar refuză să mă asculte.

– Nu o poți proteja la nesfârșit, zise ea. Voia să-l întrebe la ce oră o operează, dar fu întreruptă de venirea lui Luke.

– Bob, zise el, poți s-o scutești pe Genista azi? întrebă el cu răceală. Vreau să mă ocup de contul Mellington. Se pare că au câteva probleme și am aflat că și tu și Genista ați fost să-i vedeți când au mai fost probleme.

– Mellington?

Bietul Bob, nici nu era în stare să se concentreze! Dar fata își amintea. Era vorba despre o fabrică micuță din Cumbria care producea piese de mobilier. Nici nu se îndoia că aveau probleme. Firma era condusă de un tată și un fiu care nu prea se întâlneau să se consulte.

– Nu-ți amintești? Acea firmă la nord de Lake District pe care am fost s-o vedem. Ne-am petrecut sfârșitul de săptămână acolo.

Comentariul ei fusese unul inocent, uitând cu totul de bănuielile lui Luke. Mersese cu ei și Elaine, iar Genista petrecuse timpul de una singură, lăsându-i pe cei doi să se bucure de zonă.

– Oh, Doamne, sigur că-mi amintesc. Dormitorul nostru avea o carpetă imensă, zise Bob, zâmbind, referindu-se, evident, la cel pe care-l împărțise cu Elaine.

Dar Luke nu avea cum să știe una ca asta.

– Dar nu este timp să mergem și să ne întoarcem în aceeași zi, îi zise Genista lui Luke, sperând ca acesta să se răzgândească.

– Ei bine, atunci va trebui să rămânem peste noapte, nu-i așa? Aici toată lumea e ocupată. Brian e plecat, pe Bob nu vreau să-l iau de la birou, așa că mai rămâi doar tu.

Genista voia să se împotrivească, să-i spună că nu avea de gînd să meargă nicăieri cu el, dar se uită la Bob și își aminti de Elaine. Dacă refuza, Bob se vedea nevoit să meargă el, sau să caute pe cineva care să-i ia locul. Și avea deja destule pe cap ca să-și mai facă griji și din cauza asta.

– Când plănuiești să plecăm?

– Astăzi. Te las o oră să-ți iei lucrurile care îți trebuie și trec pe la tine să te iau. Dă-i lui Jilly numele hotelului unde ați stat și se va ocupa ea de rezervări.

– Dar eu pot merge și singură până acolo...

Luke ridică din sprâncene.

– Sugerezi să folosim două mașini și să cheltuim mai mulți bani pe benzină, din contul firmei? În niciun caz. Se uită la ceas. Deja au trecut zece minute din timpul tău. Vreau să ajungem până se înnoptează. Mâine dimineață la

prima oră avem întâlnirea.

Înainte să iasă pe ușă, Genista se întoarse cu spatele la Luke ca acesta să n-o audă și îi zise lui Bob:

– Sper să meargă bine operația.

– Eu mă tem de ce va urma după. Starea Elainei nu e bună deloc. Crede că nu o mai găsesc atrăgătoare. Habar n-am cum să-i redau încrederea. Dar, mă rog, asta nu e problema ta. Sigur nu te deranjează să pleci cu Luke? Știu că nu e treaba mea, dar sunt foarte atașat de tine și Luke nu are o reputație prea bună.

Genista nu și-a putut abține râsul. Era ciudat că tocmai Bob o avertiza în privința lui Luke.

***

Nu dorea să-i dea posibilitatea să urce în apratamentul ei, așa că Gensita împachetă câteva lucruri în timp record și când auzi interfonul, spuse:

– Cobor imediat!

– Nu te grăbi, urc eu la tine, zise Luke.

Genista trase repede pe ea o jachetă de catifea roșie și

aștepta soneria. Nu intenționa să-l primească decât în hol, dar de cum fu lăsat să intre, Luke merse direct în sufragerie.

– Se pare că Bob te apreciază mult, zise el, cu cinism în glas când văzu încăperea.

– La fel de mult cât îl apreciez și eu.

– Serios? întrebă bărbatul cu ochi sfredelitori. Atât de mult încât să vrei să-i distrugi căsnicia?

– Nu vreau asta, spuse ea, dându-și seama prea târziu de ceea ce spusese.

– Dovedește-o! spuse bărbatul liniștit. Căsătorește-te cu mine!

– Să mă căsătoresc cu tine? întrebă ea uimită. Sigur nu vrei asta. Doar...

– N-aș spune-o dacă nu aș dori-o. Căsătorește-te cu mine, Genista, sau o să-i spun totul soției lui Bob.

– Ai face asta? Dar de ce?

Înțelegea să se folosească de bănuielile lui ca s-o șantajeze să se culce cu el, dar să se căsătorească?

– De ce? mai întrebă ea o dată.

– Pentru că de când te-am cunoscut, n-am mai putut să mănânc sau să dorm. Pentru că ceva în legătură cu tine mă bântuie zi și noapte. Trebuie să te am, Genista. E ca o

boală care nu-mi dă pace.

– Dar căsătoria...!

– Nu vreau să trebuiască să te împart cu nimeni altcineva. Nu vreau să-ți bați joc de mine. Probabil că într-o zi mă voi trezi și nu te voi mai dori. Atunci vom divorța. Dar până atunci vreau să fii numai a mea. Vreau să fac cu tine ce doresc.

– Și dacă nu vreau? întrebă Genista cu gâtul uscat.

– Dacă refuzi, o să-i spun totul Elainei: despre legătura voastră, despre apartamentul ăsta, despre zilele petrecute împreună...

– Dar te înșeli. Nu e absolut nimic între noi! Este doar un bun prieten. Casa asta e a mea...

– Nu-ți merge cu mine, Genista. Ori te măriți cu mine, ori mâine dimineață îi spun totul.

În alte împrejurări, Genista n-ar fi ezitat. S-ar fi dus direct la Bob și i-ar fi povestit totul, dar acum, nu putea face asta. Poate dacă s-ar duce chiar ea să o avertizeze pe Elaine... Dar nu, nici nu intra în discuție. S-ar fi învinovățit singură. Dar de ce căsătorie? Genista ar fi dorit să țipe la el să-i spună că se înșeală amarnic, că ea nu e o astfel de fată. Dar bărbatul părea nebun. Era atât de pornit împotriva ei încât cu siguranță n-ar fi crezut-o. În

timp ce ea stătea înghețată în sufragerie, el intră în dormitor.

– Ciuadat spuse el, privind camera aranjată delicat, cu tapet de culoarea piersicii. Nu pare a fi o cameră împărțită de un bărbat și o femeie. Înainte ca fata să-l poată opri, Luke deschise șifonierul.

– Lucruri frumoase și scumpe, zise el. Bob unde își ține hainele? Sau ar fi prea evident să și le țină la tine?

Genista simțea că nu mai poate sta în picioare. Abia ajunse la bucătărie. Credea că un pahar cu apă o va face să se simtă mai bine.

– Ei bine? se auzi Luke venind în spatele ei. Care e răspunsul?

– Dacă m-aș gândi doar la mine, n-aș accepta nici în ruptul capului, zise ea. Dar ce faci tu e șantaj. Nu am alt cuvânt pentru asta. Gândul de a face dragoste cu tine mă face să vomit...nu apucă să termine fraza, pentru că mâini puternice o prinseră de talie.

– Serios? întrebă el. Ei bine, atunci va trebui să ne ocupăm de asta, nu-i așa? Dar nu acum. Nu vreau să ne grăbim. Vreau să savurez experiența. Orice plăcere îți oferea Bob, eu ți-o voi da înzecit, îi șopti el.

– N-ai putea! strigă ea.

Se simți moale și vulnerabilă. Parcă totul se învârtea în jur. De ce trebuia să se întâmple asta? De ce cu Luke, un bărbat pe care-l ura? De ce ei? Simțea că nu se mai poate ține pe picioare. Se sprijini de el.

– Încearcă-mă! îi spuse acesta, cu voce senzuală.

Îndrăzneala lui îi aminti că erau complet singuri. Putea să se întâmple orice.

– Nu mă tenta, Genista. Hotărăște-te repede. Îi spun sau nu Elainei?

Avea oare vreo alegere? Putea să riște sănătatea femeii și căsnicia unor oameni care se iubeau de-o viață? Dar dacă se căsătorea cu Luke, ar fi descoperit că se înșelase. Se îmbujoră când se gândi la asta. Poate putea să spună da și apoi să încerce să găsească o cale de a scăpa. Poate îl putea face să aștepte până ce Elaine scăpa de operație.

– Nu am de gând să aștept, zise bărbatul, parcă citindu-i gândurile. Și nu încerca să scapi de mine. Vreau să-mi dai un răspuns acum! Altfel îi spun totul Elainei!

Genista trase aer în piept . Trebuia s-o facă de dragul lui Bob. Căsătoriile puteau fi anulate. Trebuia doar să îl facă să mai întârzie o perioadă.

– Foarte bine, o să mă căsătoresc cu tine.

– Un gest foarte înțelept din partea ta, spuse Luke

mulțumit. Dar să nu te gândești la o logodnă lungă. Ne căsătorim azi.

– Azi? Dar...dar e imposibil!

– Nu cu un arhiepiscop ca naș, zise el.

Genistei i se părea că are un coșmar. Nu i se puteau întâmpla astea ei. Trebuia să se întâmple ceva, o minune, să scape.

– O să îmi ia cam o oră să pregătesc totul. Ne putem căsători în Cumbria. Și să nu-ți treacă prin cap să fugi de mine pentru că o să te găsesc și o să-i spun și Elainei de tine. Cât sunt plecat, îți sugerez să găsești ceva potrivit de îmbrăcat. De fapt, se răzgândi el scriind un cec, mai bine te-ai duce să-ți cumperi o rochie, fiindcă nu te vreau îmbrăcată pe banii altuia.

– Și n-o să îmbrac nici ce-mi dai tu! strigă ea. Mai bine merg goală!

– Un lucru încântător, zise el. Dar aș prefera să te văd doar eu așa. Și te rog să nu rupi acest cec pentru că dacă o faci, voi merge eu să-ți iau rochia.

– Mă mir că nu faci așa! zise ea, furioasă. Și ce ar trebui să-mi iau? O rochie albă? Dacă ar fi după mine, m-aș îmbrăca în negru.

– Păstrează-ți melodramele pentru cineva care crede

în ele. Cumpără ce vrei. Știu că ai gust bun. Amintește-ți că va fi o căsnicie simplă, în provincie, și că doar noi doi vom ști care e adevărul.

– Da, adevărul e că vrei doar să îți satisfaci egoul și apoi să mă arunci ca pe o cârpă folosită.

– Nici eu nu puteam să o spun mai bine! zise Luke. O oră, Genista. Și amintește-ți. Dacă nu ești aici, merg direct la Elaine și îi spun totul.

După ce plecă, Genista se lăsă pe un scaun și începu să tremure de frică și tensiune. Să se căsătorească cu Luke Ferguson! Nici măcar acum nu-i venea să creadă că asta se întâmpla! Încă mai spera să trăiască un coșmar din care să se trezească la un moment dat. Se uită la telefon. Mai avea o șansă. Formă repede numărul de la birou și îi răspunse Jilly.

– Bob nu e aici. E la spital. L-au chemat în legătură cu soția lui. Părea îngrijorat. Vrei să-i transmit ceva?

După ce-i spuse fetei că nu era nimic important, Genista închise încet.

Ceasul din perete, moștenit de la părinții ei îi arăta că mai are doar trei sferturi de oră rămase. Privi cu reticență cecul lăsat de Luke. Nu dorea să-l folosească. Își aminti că avea un costum cumpărat cu o lună în urmă pe care nu-l

purtase. Era de un verde-pal, și era compus din sacou și fustă, iar cămașa asortată îi dădea un aer de sobrietate. Tot atunci cumpărase și o pălărie asortată și chiar își amintea că vânzătoarea îi spusese că ar fi fost o ținută ideală pentru o nuntă de vară. Genista fusese de acord cu ea, dar nu-și închipuise niciodată că avea să le poarte în această postură. Închidea valiza când Luke își făcu apariția.

– Ești gata?

Oare cum de putea fi atât de calm?

– Am făcut toate aranjamentele. O să ne căsătorim în Cumbria și o să ne petrecem sfârșitul de săptămână acolo, după care ne vom întoarce la Londra.

Nu spuse nimic despre ce aveau să facă după asta, despre apartamentul în care vor locui, despre părerea părinților lui...Genista îl privi ridicându-i valiza.

– Ce mai aștepți?

Cuvintele lui pline de cinism o făcură să se ridice în picioare și să îl urmeze afară din apartament.

Capitolul 4

Mașinile puternice reprezentau un mijloc rapid de a traversa țara, dar destul de monoton, gândea Genista, privind pe geam, în timp ce Maserati gonea cu viteză. Trecuseră cu rapiditate de câteva sate, iar acum, golul din stomac o anunța că ora ei obișnuită de masă trecuse de mult.

Îi aruncă o privire bărbatului frumos de lângă ea. Nu vorbise deloc de când plecaseră și Genista era fericită că se întâmplase așa. Prefera să se gândească la ale ei, cu toate că avea perspective sumbre.

Înainte să plece, îi spusese că unchiul lui făcuse toate aranjamentele să se căsătorească la o bisericuță de

provincie.

– Părinții mei s-au căsătorit acolo, îi zisese el, fără să adauge altceva. Aceasta îi stârnise curiozitatea fetei.

Mașina încetini și tânăra îi aruncă o nouă privire.

– M-am gândit să ne oprim să mâncăm. E un hotel aici care are un restaurant foarte bun. Obișnuiam să mâncăm deseori la el.

– Părinții tăi locuiesc în Cumbria? întrebă fata, din curiozitate. Dacă era așa, era foarte probabil să-i întâlnească.

– Nu, zise el, cu duritate. Sunt morți. Au fost omorâți într-un accident de mașină acum câțiva ani. Am rămas doar eu și sora mea. Ea e divorțată și locuiește în Franța cu fiica ei. Soțul ei a părăsit-o pentru secretara lui. O poveste cu care sunt sigur că ești familiarizată. Făcu o pauză. Din păcate, Marina era foarte protejată de părinții noștri. Niciodată nu și-a revenit după această lovitură și Lucy e lăsată să facă ce vrea când nu e la școală, în timp ce mama ei își plânge de milă.

– Îmi pare rău. Cuvintele erau spuse cu un ton jos, dar fata le spusese din inimă. Era uimită că Luke îi povestise atât de multe, dar bineînțeles, când se vor întoarce, nu vor face un secret din căsnicia lor și va trebui să știe ceva

despre trecutul lui.

– Și părinții tăi sunt morți, zise el, privind-o. Am văzut în fișa de la serviciu.

– Și ai citit acolo și că sunt o fată pe care au făcut-o în afara căsătoriei? întrebă ea. Că tata era căsătorit când i-a făcut mamei un copil? Și că abia apoi a divorțat și s-au căsătorit? Asta n-ai aflat? întrebă ea cu amărăciune în glas.

– Se mai întâmplă.

– Da, dar n-ai de gând să spui: așa mamă, așa fiică?

– Ar trebui? Eu unul nu înțeleg societatea în care trăim. De ce trebuie să condamnăm un copil inocent pentru faptele părinților? De fapt cred că până la urmă tatăl are toată vina. Făcu o pauză. Spune-mi, Genista, de asta ești așa? Vrei să pedepsești toți bărbații pentru ceea ce i-a făcut tatăl mamei tale?

– Nu, părinții mei se iubeau foarte mult. Și eu am aflat abia târziu de treaba asta.

– Și bănuiesc că ai suferit destul de mult când ai descoperit adevărul. Cine ți l-a spus? O vecină?

– Nu. Bărbatul care credeam că mă iubește, se auzi Genista spunând. Doar că, bineînțeles nu era așa. Cum ar fi putut să mă iubească? Eram o fată nelegitimă, care nu merită așa ceva. Nu, tot ce voia era să se culce cu mine.

Nu era conștientă de amărăciunea din vocea ei. Lacrimile îi începețoșau privirea. Nu va plânge niciodată în fața lui Luke Ferguson. Niciodată!

– Și a reușit?

Întrebarea lui o surprinse. Îl privi.

– A reușit să se culce cu tine? repetă el.

Nu putea să-i spună adevărul. Deja îi povestise prea multe despre viața ei.

– Tu ce crezi?

Barbatul se schimbă la față, și parcă strânse și mai tare volanul.

– Ai fost o proastă că l-ai lăsat, spuse el, cu duritate. Ar fi trebuit să-l refuzi.

– De ce? Ca să fii tu primul? În momentul în care cuvintele îi ieșiseră pe gură îi venea să intre în pământ de rușine pentru ceea ce zisese. Expresia de pe fața lui Luke era impenetrabilă. Părea că vrea s-o strangulеze, deși fata nu-și putea da seama de ce. Credeam că bărbații nu preferă virginele în zilele astea, zise ea. Experiența e la mare modă.

– Ai dreptate. Vocea lui Luke era impersonală. Lipsa de experiență provoacă teamă. Dădu din umeri. Dar cred că în fiecare bărbat zace dorința ascunsă de a învăța

femeia iubită tainele dragostei pe care să le aplice doar pentru el.

Cuvintele lui o atinseră într-un punct sensibil. Cu toate că nu știa de ce. Ea nu-l iubea și nici el n-o iubea. Dar exista ceva între ei care o făcea să se simtă ciudat.

În ciuda a tot ce gândea despre ea, el va fi primul bărbat care va face dragoste cu ea și care îi va răpi dreptul de a petrece prima noapte cu bărbatul iubit. Alungă acest gând. Până la urmă ea nu intenționa să se căsătorească vreodată sau să se mai îndrăgostească. Așa că ce mai conta acum? Căsătoria asta era ceva ce trebuia să îndure de dragul lui Bob. Un gând brusc îi veni în minte. Dacă se va purta cu răceală și indiferență față de el, probabil că bărbatul își va pierde repede interesul pentru ea și probabil va anula chiar el căsătoria. Și nici nu trebuia să se prefacă prea mult, pentru că simțea cum se încordează doar la gândul că va trebui să-l lase să o atingă.

– Ți-e foame? Adâncită în gânduri, fata nici nu băgă de seamă că Luke parcase în fața unui hotel.

Îi era puțin, dar nu atât de mult încât să facă un popas pentru asta. Însă nu răspunse nimic. Știa că orice ar spune, lucrurile s-ar face tot după placul lui.

Hotelul era elegant și decorat cu mult bun-gust,

constată Genista de cum intră.

– A fost la origine o casă de provincie, dar după război, pe acest loc a fost construit hotelul, o informă Luke.

Un chelner care se dovedi că îl cunoaște pe bărbat îi întâmpină și îi conduse la o masă mai retrasă.

Dintr-o dată, Genista își dădu seama că avea să se mărite cu un bărbat foarte cunoscut și foarte bogat.

Ce păcat că nu simțea nimic pentru el! I se dădu un meniu pe care îl studie absentă.

– Dacă nu ți-e foame, poți servi peștele marinat. E o specialitate a acestui restaurant.

Genista făcu așa cum îi sugerase el și mâncarea i se păru delicioasă. Cu toate astea, însă, nu reuși să mănânce mai mult de jumătate de porție. După ce termină, privi în jurul ei. Dintr-o dată simți că situația cu care se confrunta era peste puterile ei. Cum să se căsătorească cu acest bărbat? Nu putea face una ca asta. Îi aruncă o privire. Însoțitorul ei părea absorbit de mâncare. Dintr-o dată, bărbatul ridică privirea și o privi, după care chemă chelnerul și comandă ceva. Imediat băiatul apăru cu o frapieră, o sticlă și două pahare de șampanie.

– Bea, porunci Luke, turnându-i în pahar. O să îți mai

calmeze nervii.

– La fel m-ar fi ajutat și un pahar de vin, zise ea. I se părea ciudat să bea șampanie într-o asemenea împrejurare. Asocia această băutură cu sărbătorile fericite.

– Vinul te ajută să dormi, zise el. Ce se întâmplă, Genista, obișnuiești să bei un pahar ca să adormi? Ai o conștiință prea încărcată? Știi că se spune că cea mai bună metodă de a chema somnul este exercițiul fizic.

Obrajii începură să-i ardă la auzul vorbelor lui. De ce se purta așa cu ea? Era cu siguranță un lucru pe care nu-l va mai putea îndura pentru mult timp.

Luke comandă desertul pentru amândoi, dar Genista zise, împingând farfuria cu căpșune:

– Nu vreau. Vreau ca totul să se termine odată...

– Și să fie la fel ca înainte, continuă el. O privi cu ochi sfredelitori. Nimic nu va mai fi ca înainte. Și te avertizez, Genista, că dacă se va întâmpla vreodată ca atunci când suntem singuri să îmi dau seama că te gândești la Bob, o să te fac să regreți asta toată viața.

– Deja faci asta, zise ea. Și nu-mi poți porunci la ce să mă gândesc. Cel puțin gândurile îmi aparțin.

Îl văzu că se înfurie și se întrebă ce se va întâmpla dacă

vreodată va da curs acestei furii. Spera să nu afle niciodată.

La ora două plecară de la hotel și continuară drumul printre câmpii și dealuri înverzite. În alte circumstanțe, Genistei i-ar fi făcut mare plăcere această călătorie, dar nu acum, când știa ce se va întâmpla.

Traversară câteva sate și trecură printr-o pădure verde până ocoliră lacul și în față drumul le scoase la iveală un sătuc mic cu o bisericuță.

Luke opri mașina în fața capelei și o ajută să coboare.

– Preotul de aici a fost bun prieten cu părinții mei, zise el, în timp ce deschidea o poartă de lemn. Să nu faci sau să spui ceva care să îi dea de crezut că această căsătorie nu e dorită de amândoi, pentru că dacă o vei face, în seara asta o să am grijă să te fac să regreți asta pentru tot restul vieții.

Genista își duse mâinile la tâmple. O durea capul, îngrozitor. În fața lui Luke se simțea ca un animal speriat care trebuia să facă întotdeauna ce dorea el. Oh, când avea să se termine totul?

Căsuța preotului era exact lângă biserică și era împodobită cu flori colorate. Ușa se deschise înainte ca Luke să apuce să ciocăne, și o femeie scundă și rotofeie îi

întâmpină surâzătoare. Îl îmbrățișă mai întâi pe Luke, apoi, cu ochii în lacrimi, o privi pe Genista.

– Oh, Luke, e minunată! Când John mi-a spus că vrei să te căsătorești aici am fost încântată. Părinții lui s-au căsătorit în biserica asta, îi spuse ea Genistei. Dar bănuiesc că știi asta deja. Ar fi trebuit să ne anunți din timp, Luke.

– Amy este nașa mea de botez, îi explică Luke Genistei, când femeia se întoarse să le deschidă ușa. De la moartea părinților, ea și John au fost cei mai apropiați de mine și de sora mea.

– Luke mi-a spus că vreți să vă schimbați înainte de căsătorie, spuse femeia, când îi pofti înăuntru. O să vă arăt camerele. Unde plănuiești s-o duci în luna de miere, Luke? Sau e secret?

Genistei i se păru că e o femeie miunună și poate că dacă nu ar fi fost atât de atașată de bărbat, i-ar fi cerut ajutorul. Dar era imposibil să facă asta. Urcând scările, Genista îl auzi pe Luke șoptindu-i lui Amy:

– E secret. Până la urmă avem doar un sfârșit de săptămână de care să ne bucurăm.

– Muncești prea mult, îi spuse femeia. Apoi către Genista: trebuie să-l faci să se mai potolească. Auzi! Un

sfârșit de săptămână. Ai noroc că a acceptat să se căsătorească cu tine, Luke. Eu aș fi avut pretenția la o lună întreagă, pe o insulă tropicală.

Camera în care o duse Amy era foarte delicat aranjată. Fusese a fiicei sale.

– Am căutat floricele pentru buchetul tău în tot satul. Iunie e o lună frumoasă pentru a face o nuntă. Dar pe la noi nu sunt atât de multe flori, sporovăi femeia. Luke, John este în birou dacă vrei să mergi să vorbești cu el, îi zise ea bărbatului care le privea din prag. Am fixat ceremonia pentru ora patru ca să vă mai puteți reveni pentru drumul pe care o să-l aveți de făcut.

– O să merg mai târziu la el, după ce fac duș și mă schimb. Bărbatul plecă și închise ușa în urma lui. Genista era palidă și speriată și Amy o întrebă:

– E un pas important, nu-i așa? Dar nu-l puteai face alături de un om mai potrivit ca Luke! Căsnicia părinților lui fu una fericită. Și Luke și Marina au fost educați frumos și poate că de modă veche. Poate din cauza asta, Marina a suportat atât de greu lovitura pe care i-a dat-o viața. O vreme chiar am crezut că Luke nu se va mai căsători vreodată. I-a fost greu când...Fata cu care a fugit Philip era prietena lui, lucru care a complicat și mai mult

lucrurile, zise femeia, ca pentru sine. Marina l-a acuzat că el i-a făcut cunoștință lui Verity cu Philip. Nu putea concepe că și Luke fusese rănit. Amy oftă. Iartă-mă, draga mea. Nu e vremea să aduc la iveală din nou această poveste tristă. Mă bucur doar că Luke și-a găsit fericirea. Sunt sigură că veți avea o căsnicie trainică amândoi. Poate crezi că sunt demodată că-ți spun lucrurile astea, dar te asigur că se vede pe fața lui că Luke te iubește la nebunie.

Genista nu spuse nimic. Rămasă singură, făcu un duș scurt și îmbrăcă hainele pe care le luase de acasă pentru această ocazie. După ce își aplică un machiaj ușor, auzi o bătaie în ușă. Merse să deschidă și în fața ei apăru un bărbat necunoscut.

– Sunt Jeff Stanley, zise el. Luke m-a rugat să vă fiu martor, spuse el repede, după care începu să sporovăiască vesel. Sper că nu te superi. Am fost prieteni de când ne știm. Eu sunt doctorul satului aici. Împreună cu soția mea vom fi martorii voștri. Și cum Amy i-a interzis categoric lui Luke să te vadă înainte de ceremonie, am venit eu să-ți spun că te voi conduce la altar. E o onoare și un privilegiu pentru mine. Acum că te-am văzut, îmi dau seama de ce Luke nu voia să fac eu asta, zise zâmbitor.

Bărbatul încerca să o facă să se relaxeze, dar Genistei îi era imposibil să se simtă altfel decât încordată și supărată. Traversară curtea și intrară în bisericuța aranjată cu gust de Amy. Dacă s-ar fi căsătorit cu un bărbat pe care-l iubește, Genista ar fi ales același loc minunat.

John Robson era un om plăcut la vedere și se dovedi foarte calm și pedant în rostirea ceremoniei. În câteva minute o dăduse pe mâna lui Luke, pentru ca acesta să facă cu ea tot ce poftea, se gândea cu amărăciune Genista.

– Acum e toată a ta, norocosule, zise Jeff. Barbara a pregătit câteva gustări acasă, dar nu ne așteptăm să rămâneți mult cu noi. Cred că abia așteptați să rămâneți singuri. Luke, n-ai de gând să săruți mireasa?

Genista se dădu un pas înapoi, dar bărbatul o trase aproape de el și o sărută. Dintr-o dată, fata se văzu din nou pe aleea din spatele blocului, în acea noapte, când a început totul. Tremura atât de tare încât știa că Luke observă asta. Buzele lui erau reci când le atinseră pe ale ei. Mâinile erau însă calde cînd îi mângâiară părul. O prinse în brațe cu fermitate. Poate pentru ceilalți arătau ca orice alt cuplu proaspăt căsătorit, dar ea știa

adevărul...

***

Barbara și Jeff erau căsătoriți de doi ani și aveau un băiețel de nouă luni, foarte vioi. Când rămaseră singure, tânăra femeie o întrebă:

– Luke e un om minunat. În liceu, făcusem o pasiune pentru el. Cum v-ați cunoscut?

– La o petrecere, spuse Genista căreia nici acum nu-i venea să creda că era căsătorită.

– Haideți, fetelor, coborâți odată, strigă Jeff către cele două care se aflau în camera fiicei lui Amy. Luke așteaptă nerăbdător și tu poate știi, Genista, că nu e un om înduplecat.

Genista nu se schimbase de hainele în care se căsătorise. Se gândise că nu era nevoie. Oricum, habar n-avea unde o va duce Luke. Știa că anulase ședința de afaceri care fusese principalul scop al plecării lor.

Urcată în mașină, așteptă nervoasă ca Luke să urce alături de ea. Erau în luna de miere și acest gând îi dădea

fiori.

– Reveniți curând, le strigă Amy, când Luke urcă la volan. Distracție plăcută!

– Unde mă duci? întrebă fata speriată când porniră la drum. Spera ca dacă îi arăta că îi este teamă de el, poate în noaptea aceea o va lăsa în pace.

– E o surpriză.

Genista simți că va ceda nervos. N-ar fi trebuit niciodată să permită să se ajungă până aici. Trebuia să-i fi spus de la început care era adevărul. Vru chiar să-i spună acum totul, dar se gândi că nu mai folosea la nimic.

– Unde mă duci? întrebă ea din nou.

– Ești speriată? N-ar trebui să fii. Până la urmă nu sunt primul bărbat care împarte patul cu tine. Dar intenționez să fiu singurul de care să-ți aduci aminte.

– Ești cam sigur pe tine, nu-i așa?

Știa că o privește și lucrul ăsta o deruta teribil.

– La fel de mult ca orice bărbat experimentat. Sunt sigur că ne vom înțelege perfect. Mi-ai răspuns la sărut.

– Nu mi-a plăcut deloc. Și nu-mi placi nici tu! strigă ea.

Peisajul deveni familiar și Genista își aminti de hotelul unde rămăsese peste noapte alături de Bob și Elaine.

– Recunoști locul? întrebă el. Am rugat-o pe Jilly să

rezerve o cameră dublă. Fără îndoială că va fi foarte încântată când te vei întoarce, zise el, ridicându-i mâna stângă pe care strălucea verigheta.

Fata fusese foarte surprinsă că Luke adusese cu el și un inel de logodnă și verighete. Erau foarte frumos lucrate și ambele erau bătute cu diamante.

– Voi avea voie să mă întorc la birou? întrebă fata. Sau te temi să lucrez din nou cu Bob?

– Nu am încredere în tine, dar am în el. Cu toate astea, nu îți vei relua munca. Pur și simplu vei face o vizită colegilor ca să le spui cum stă treaba. Nu vreau ca Bob să mă acuze că i te-am luat. Dar cum va afla că suntem căsătoriți...

– Nu va fi tentat să reia legătura cu mine, asta încerci să spui, nu? Ce te face să crezi că nu-l pot convinge să treacă peste scrupule? Făcu o pauză, după care zise: nu se poate ca eu să fiu idealul tău de soție. Ești, până la urmă un bărbat de afaceri. Cu siguranță, vrei o soție cu care să te mândrești, care să se poarte bine în societate, care ...

– Sunt sigur că ești în stare să faci toate astea. Și în privința a ceea ce mi-aș dori eu, am învățat de mult că un bărbat trebuie să accepte o femeie pentru ceea ce este,

nu pentru ceea ce și-ar dori să fie.

– Din cauza lui Verity?

– Cine ți-a spus despre asta? vocea îi trăda furia.

– Amy, din greșeală. Când mi-ai spus că sora ta a fost părăsită de soț pentru o secretară, nu mi-ai spus că secretara era de fapt prietena ta.

– Verity era o fată care umbla după bani. Philip, la vremea aceea, era un afacerist tânăr. Eu abia mă luptam cu taxe și impozite. I s-a părut că el era o partidă mai bună ca mine. A aflat pînă la urmă că s-a înșelat. Dar m-a învățat o lecție pe care n-o voi uita niciodată. Poate o să-ți amintești asta când vei fi tentată să mă înșeli, Genista.

Fata nu spuse nimic, dar știa, în adâncul sufletului că va avea de suferit dacă așa ceva avea să se întâmple.

Hotelul era la fel de drăguț ca atunci când îl văzuse prima oară. Avea o curte plină de flori și o fântână arunca apă limpede într-un joc frumos.

Recepționera îi întâmpină, zâmbitoare.

– Domnul Ferguson, ați rezervat apartamentul, nu-i așa? O să trimit pe cineva să vă ia bagajele. Mai aveți timp să cinați în restaurant, dacă doriți, sau poate preferați în cameră?

– În cameră, cred. Am avut o zi grea și vrem să ne relaxăm.

– Desigur. Voi trimite imediat un meniu.

Îi conduse în apartamentul frumos mobilat și le arătă camerele. Genista nu intră în dormitor, preferând să rămână în sufragerie, să privească pe fereastra care dădea spre curtea din față. Un băiat aduse meniul și, după ce recepționera plecă, Luke comandă mâncare pentru amândoi.

Stătea împietrită la geam și când auzi că ușa se închise, se repezi panicată să iasă. Luke însă o prinse înainte să facă ceva.

– Oprește-te! Fără isterii! N-o să te las să scapi așa ușor! Câteva lacrimi de crocodil n-o să mă facă să mă răzgândesc. Ți-am dat tot ce a fost mai scump, te-am cumpărat cu numele meu și acum nu vreau să fiu înșelat!

– Nu poți face asta!

Bărbatul o prinse în brațe și o lipi de el.

– Te doresc, Genista, și intenționez să te am.

– Atunci va trebui să faci asta cu forța pentru că eu nu te doresc și niciodată n-o să te vreau!

– Crezi asta?

Zâmbetul lui o făcea să se teamă și mai mult de el.

Luke merse la telefon.

– Ce faci?

– Amân cina. Dintr-o dată, mi s-a făcut poftă de altceva. Vino aici, Genista. Nu trebuie să ne mai prefacem. Știm amândoi ce va urma.

– Te rog să nu faci asta, Luke. Te rog, lasă-mă să plec!

– E prea târziu, draga mea. Mult prea târziu. A fost târziu și când am intrat în apartamentul lui Greg Hardiman și te-am văzut. Te doresc și nimic nu mă va opri să te am!

Capitolul 5

Și chiar spunea adevărul, își dădu seama Genista, câteva momente mai târziu când bărbatul o ridică și o duse în dormitor. Îi dădu jos jacheta și se dezbrăcă și el de haină. Se așeză lângă ea pe pat.

– Sărută-mă, Genista, porunci el.

– Încetează! Nu te vreau!

– Potolește-te!

Nu te mai preface atât de parcă ți-ar fi teamă de ce se va întâmpla. Ești o actriță excelentă, să știi.

Fata nu mai spuse nimic, pentru că imediat, Luke începu să o sărute cu pasiune, iar Genista, constată că, împotriva voinței ei, îi făcea plăcere ceea ce trăia...

***

Luke înjură. Lacrimile șiroiau pe obrajii Genistei. Nu plângea doar din cauza durerii ci și pentru că se abandonase în brațele unui bărbat pe care nu-l iubea. Întoarse capul într-o parte și vru să se ridice, dar Luke o trase spre el și o forță să-l privească.

– Nu am vrut să te rănesc, zise el, luând-o protector în brațe. De ce nu mi-ai spus adevărul?

– Nu știu la ce te referi, zise fata, încercând să se întoarcă.

– Mincinoaso! De ce m-ai făcut să cred că ești amanta lui Bob când în tot acest timp...De ce nu mi-ai spus că ești virgină?

– Pentru că tu nu m-ai fi ascultat! Tot ce făceai era să mă amenințI!

– Și te-ai abandonat mie? De ce? Sperai să mă pedepsești? Să mă faci să mă simt vinovat?

– Voiam să-l protejez pe Bob. Mă tot amenințai că-i spui Elainei și...

– Dar nu aveai o relație cu el, nu-i așa? îi luă capul în mâini. Spune-mi: te-ai gândit la el când făceam dragoste cu tine? Ți-ai fi dorit să fie el în locul meu?

– Mai contează asta acum? Vocea ei suna ca cea a unui om bolnav. Lacrimile îi șiroiau pe obraji. Mai contează ceva acum?

– Atât de mult ții la el?

– E prietenul meu, zise simplu fata, fără să-i mai pese dacă e crezută sau nu.

Nu avea niciun drept să-i spună de operația prin care trecea soția lui. Și, oricum, dacă o făcea, nu exista nicio garanție că bărbatul ar crede-o.

Of! Spera doar să poată dormi câteva ore ca să uite de tot. Nu avea de ce să se mintă singură. Îi plăcuse experiența cu Luke, dar se rușina de felul în care răspunsese atingerilor lui. Încercă să se ridice de lângă el, dar Luke o trase înapoi în pat. Era furios și era un lucru foarte ciudat să se întâmple așa, fiindcă cea furioasă trebuia să fie ea.

– Ești supărat pe mine?

– Supărat? Bineînțeles că sunt supărat. Erai virgină. Nu știai nimic despre toate astea și m-ai lăsat să te tratez ca pe o...Aproape că te-am violat. Am crezut că te joci cu

mine. Dar asta nu mă face să mă simt mai bine.

– Am putea anula căsnicia.

– Nu! strigă el hotărât. Ți-ai bătut o dată joc de mine. Nu vreau să-ți mai dau o șansă. Și după cum ai spus și tu, Bob își iubește soția. Nu, Genista, suntem căsătoriți și așa vom rămâne. Se uita la ea de parcă ar fi căutat ceva. Dumnezeu știe cât m-am înșelat. Ești inocentă ca un copil și se vede pe fața ta asta. De ce te-ai purtat așa cu mine la petrecere?

– Nu mi-a plăcut cum mă priveai.

– Și cum te priveam?

– Ca și cum...ca și cum...

– Ca și cum aș fi vrut să mă culc cu tine? Și pentru asta ai trecut prin toate astea?

Era mai mult decât atât, dar Genista era prea confuză și somnoroasă ca să se mai certe. O înfuriase calmul și siguranța lui de sine.

– Nu vreau să mă căsătoresc cu tine, îi zisese ea.

– Dar ai făcut-o de dragul unui om care nu ți-a fost niciodată apropiat. Însă, te avertizez, Genista, nu vreau o a treia persoană în patul nostru. Fie ea și fictivă. Suntem căsătoriți.

– M-ai rănit! îi spuse ea.

– Era inevitabil. Și ăsta a fost prețul pentru prostia ta. Dacă mi-ai fi spus de la început că nu ai mai fost niciodată cu un bărbat...

– Ce ai fi făcut?

– Aș fi procedat altfel. Dar am crezut că ai la fel de multă experiență ca și mine și te-am dorit atât de mult încât nu m-am gândit să fac lucrurile ușoare pentru tine.

Obrajii îi ardeau de rușine și Genista era recunoscătoare că în cameră era întuneric și Luke n-o putea vedea.

– Dormi, spuse Luke, dintr-o dată. Vorbim mâine dimineață.

***

Spre uimirea ei chiar adormi și avu un somn profund, iar când se trezi era devreme. Simțea că o mână grea o apasă peste talie și își aminti de seara care tocmai trecuse.

Luke stătea întins lângă ea și dormea profund. În somn, părea mai tânăr, avea o tentă de rozaliu în obraji și un zâmbet pe buze. Genista voia să-l atingă, să afle mai

multe despre acest om, alături de care trăise atâtea lucruri intime. Dar nu putea face asta. Nu avea putere și poate că ce ar fi decoperit nu i-ar fi plăcut.

Dădu cearșaful la o parte și se strecură jos din pat. Se hotărâse să facă un duș rapid și apoi să plece din hotel. Acum, Luke nu-i mai putea spune nimic Elainei. Ce avea să-i spună?

Merse în baie și dădu drumul la apă. Un duș o va ajuta să-și revină și să uite de noaptea trecută. Era prea ocupată să se săpunească și nu auzi ușa închizându-se.

– Încerci să ștergi de pe piele urmele lăsate de mine? o întrebă Luke, sorbind-o din priviri.

– Voiam doar să fac un duș, zise fata, intrând în panică. Prosopul ei era departe și voia să aibă curajul de a trage perdeaua ca să se acopere. Luke îi studia corpul cu atenție mărită.

– Voiai să te simți "curată" când aveai să mă părăsești? Asta intenționai să faci? N-o să faci niciun pas fără mine, Genista. Ți-am mai spus treaba asta. Nimeni nu-și bate joc de mine. Nu vreau ca lumea să râdă de mine că soția m-a părăsit după prima noapte. Dacă mă părăsești, o să-i spun Elainei că tu și Bob aveți o aventură. Oh, știu că nu e adevărat, dar ea nu are cum să știe treaba asta, altfel n-ai

fi acceptat să te măriți cu mine, nu-i așa? Nu știu de ce te temi atât să nu le strici lor căsnicia, dar dacă asta te ține lângă mine, atunci așa voi proceda, să știi.

– Dar nu putem trăi împreună!

– De ce nu? Pentru că te-am rănit? Pentru că ți-am luat virginitatea? Poate că acum e momentul potrivit să îți arăt că a face dragoste nu înseamnă doar durere.

Și spre oroarea fetei, se apropie de ea, cu siguranță de sine și cu un zâmbet viclean pe buze...

Genista căzu într-un somn profund, și când se trezi, avea obrajii umezi de lacrimi. Luke stătea pe un scaun, lângă fereastră.

– Plângi de obicei când dormi? o întrebă el.

– Nu știu, veni răspunsul ei sincer. Faptul că el era îmbrăcat și ea nu, o făcea să se simtă în dezavantaj. Părea furios și fata habar n-avea de ce.

– Oh, pentru numele lui Dumnezeu! Nu te mai uita așa la mine! Visează-l pe Bob dacă vrei, dar nu mă mai privi așa. Te avertizez însă, dacă te vei gândi vreodată la el cât ești în brațele mele, o să regreți. Lăsă ziarul la o parte. Ies să mă plimb. O să fiu aici pentru prânz. Adu-ți aminte că suntem căsătoriți, cât spun eu.

Când plecă, Genista izbucni în lacrimi. Plânse chiar

mai mult decât atunci când primise vestea despre moartea părinților. Și nu din cauza lui Bob, ci din cauza a toate prin câte trecuse și pentru că ajunsese să fie atât de slabă încât să-i răspundă avansurilor unui bărbat necunoscut și chiar să-l incite să continue. Trebuia să recunoască, îl iubea. Altfel nu ar fi simțit așa ceva pentru el. O trecu un fior. Nu avea să-i dea satisfacția de a-și da seama că-l iubește. Spera să se întâmple o minune și să se plictisească repede de ea. N-ar fi suportat să rămână lângă un bărbat care o dorea doar pentru trupul ei. Ea îl iubea cu adevărat. Ce bine ar fi fost să-și fi dat seama de asta înainte de a se căsători. Probabil că ar fi făcut ceva ca să mai amâne nunta. Dar acum era prea târziu. Era soția lui și acum chiar și-ar fi dorit să aibă experiență cu bărbații. Poate și-ar fi dat seama cum să-l țină lângă ea. Dar era imposibil să se întâmple una ca asta. El simțea doar dorință sexuală și asta nu era baza pentru o căsnicie. Dorința pierea în cele din urmă și Genista avea să rămână fără nimic. Cu o inimă zdrobită.

Capitolul 6

Dimineața trecu cu greu. Dacă ar fi fost singură, Genista ar fi făcut o plimbare pe lacul de lângă hotel, s-ar fi bucurat de priveliște și s-ar fi odihnit. Dar nu era singură. Stătea la fereastră și privea absentă spre dealurile împădurite din apropiere. Nu avea niciun semn de la Luke.

Oare unde plecase când a ieșit din cameră?

Se întoarse în cele din urmă cu puțin înainte de ora prânzului.

În restaurant, în timp ce mâncau în liniște, întrebă:

– Am decis că ar fi bine să ne întoarcem la Londra, zise el, când își beau cafeaua.

Genistei i se păru că se schimbase ceva la el în timpul acestei plimbări. Acum o privea ca pe o străină, și vorbea foarte calculat. Zâmbi.

– Nu era asta intenția mea, dar mi-am dat seama că e cel mai bun lucru.

Genista merse să împacheteze și îl lăsă pe Luke să plătească nota.

Închise valiza ei și se apucă să împacheteze lucrurile pentru el, întrebându-se dacă asta trebuia să facă de acum încolo, să-și servească soțul. Dar chiar atunci intră și Luke care o rugă să se dea la o parte și care își scoase lucrurile din șifonier și le așeză în bagaj. Probabil că era obișnuit cu astfel de lucruri. Era până la urmă un om de afaceri. Cine știe cât de multe călătorii făcuse până acum? Și câte femei luase cu el? Nu se putu abține Genista să se întrebe. Simți cum o străbate un fior de gelozie. Era un lucru la care era cel mai bine să nu se gândească. Dar nu putea. Oare câte astfel de femei iubise? Sau poate că fusese doar una pe care o iubise: Verity. Cea care preferase să fie amanta unui om bogat decât soția unuia obișnuit.

– Ești gata? Fata încuviință vag și îl urmă afară din cameră.

***

După-amiaza au ajuns la Londra. Pe tot parcursul drumului, Luke n-a spus nimic despre viitoarea lor viață comună și nici Genista n-a întrebat nimic.

– Vreau să trecem pe la birou, zise el. Trebuie să iau niște acte de acolo.

Toate erau așa cum le lăsase, dar parcă nimic nu mai era la fel, gândi Genista. Majoritatea angajaților erau deja plecați. Când intrară, Bob îi întâmpină cu un zâmbet.

– Cum a fost? Nu mă așteptam să vă întoarceți așa de repede.

Jilly apăru în birou și le zâmbi celor doi. Luke merse cu ea să caute un dosar și Genista avu timp să-l întrebe pe Bob de soția lui.

– Trebuie să sufere o intervenție serioasă, zise el. Chirurgul vrea să se asigure că îndepărtează tot țesutul bolnav. Părea aproape să izbucnească în lacrimi, iar Genista puse o mână pe umărul lui, în semn de încurajare.

– În zilele astea, doctorii fac lucruri minunate, nu-ți face griji, îi zise ea.

Bărbatul zâmbi ușor.

– Nu de operație mi-e mie teamă, ci de ce se va întâmpla după. A trebuit să-mi dau consimțământul pentru intervenție. Înainte s-o fac, Elaine m-a implorat să nu-i las să-i îndepărteze... nimic, dar chirurgul mi-a spus că dacă nu o face s-ar putea să moară. Oh, Doamne, Genista, bărbatul își acoperi fața cu mîinile și fata puse obrazul pe capul lui.

– Ai făcut ceea ce trebuia, zise ea. Sunt sigură de asta. Va fi un șoc pentru ea perioada de recuperare, dar când își va da seama că tu o iubești oricum, o să-și revină.

– Bineînțeles că o iubesc. Dragostea nu e ceva care să se stingă așa, dintr-o dată.

– I-ai spus lui Bob veștile bune?

Nici unul dintre ei nu-l auzise pe Luke apropiindu-se. Genista îl privi, speriată de fața lui furioasă. Cât de mult o ura! Dorise o femeie cu care să-și satisfacă poftele și dăduse peste o virgină fără experiență. Probabil că-l durea foarte mult să descopere adevărul.

– Ce vești? întrebă Jilly curioasă. Să nu-mi spui că ai reușit s-o convingi pe Genista să renunțe la războiul ăsta

pe care-l poartă împotriva sexului tare.

– Sper că da, altfel nu va rezista mult căsătoria noastră.

– Căsătorie? întrebară Bob și Jilly la unison. Ești căsătorită? Oh, Genista, cum ai putut face asta fără să mă anunți? se tângui Jilly. Vreau să știu totul: ce ai purtat, când v-ați hotărât. Totul! Oh, ce vicleană ești! Îmi tot spuneai că nu poți să-l suferi pe Luke și când colo... Știi că aproape mă convinsese că nu crede că simți ceva pentru ea? îi zise fata lui Luke. Dar eu mi-am dat seama că te-ai îndrăgostit de ea din prima clipă când ai zărit-o.

– Ce ochi buni ai!

Oare ea era singura care își dădea seama de sarcasmul din vocea lui? se întrebă Genista. Bob îi felicită și el, dar se vedea clar că e cu mintea în altă parte. Bietul de el. Probabil că suferea foarte mult. Dacă ar fi putut să-l ajute cu ceva...

– Vei renunța la slujbă, nu-i așa? întrebă Jilly. Luke are un apartament în Londra? Un apartament e bun, dar o casă ar fi mai potrivită pentru copii, comentă fata.

– Cred că mergi cam departe, zise Luke. Dar eu nu locuiesc în Londra. Am o casă la cincizeci de kilometri de la ieșirea din oraș. E o casă la țară și e o plăcere imensă să te îndrepți spre ea după o zi aglomerată la birou.

– Și acum va fi și mai plăcut dacă va trebui să ajungi acasă la Genista. Mereu ți-a plăcut la țară, nu-i așa, Gen? E o fată care caută liniștea, comentă Jilly, dar cred că deja știi asta.

– Nu am avut mult timp să vorbim despre noi, zise Luke. Am avut alte treburi mai urgente.

Jilly râse când Genista se îmbujoră.

– Ei bine, eu cred că e un lucru minunat. Singurul meu regret e că n-am avut o invitație la nuntă.

– A fost o ceremonie simplă, spuse ea. Nașul de botez al lui Luke ne-a cununat într-o bisericuță de provincie.

– Ce ai purtat? întrebă Jilly. Vreau să știu toate detaliile.

– Un costum vernil, din mătase, veni răspunsul lui Luke. O luă în brațe și, cu ochii la ea, adăugă. Și arăta foarte drăguț îmbrăcată așa.

Bineînțeles, făcuse acest gest ca să salveze aparențele, dar chiar și așa, inima fetei începuse să bată nebunește înainte să-și dea seama că de fapt nu are nicio semnificație.

– Mătase verde? Oh, nu e acel costum pe care l-ai cumpărat acum o lună? Cel pe care voiai să-l porți la botez?

Genista îi simțea privirea pătrunzătoare a lui Luke.

Dar nu avea de ce să se supere că nu-i folosise cecul. Până la urmă, îi spusese că nu vrea să poarte haine plătite de alt bărbat, și nici ea nu dorea asta, așa că de ce să fie nervos?

– Ești foarte tăcut, Bob.

Genista simți că Luke vrea să-l provoace.

– Oh, nu mă băgați în seamă. Probabil e din cauza vârstei. Genista știe cât țin la ea și că-i doresc numai fericire, dar nu pot să nu mă gândesc la cât de repede îi voi găsi o înlocuitoare.

– Mă tem că va trebui s-o faci, fie că-ți place, fie că nu, zise bărbatul. Genista va avea destule de făcut în casa noastră și niciun bărbat proaspăt căsătorit nu își vrea soția obosită seara.

Genista se îmbujoră din nou și Jilly îi șopti:

– Norocoaso! Ce n-aș da să fiu eu cea care-l așteaptă pe Luke în fiecare seară!

După asta plecară repede. În mașină merseră în liniște. Părăsiră Londra și au luat-o pe un drum de țară. Luke era foarte concentrat la condus. Dăduse drumul la muzică și se părea că îi trecuse furia pe care o simțise în birou. Părea chiar complet relaxat. Doar Genista era

tensionată și simțea că nu mai rezistă mult din cauza durerii de cap care o chinuia de ceva timp. Îl privi pe bărbatul de lângă ea. Era atât de frumos și, cu toate că doar câțiva centimetri îi despărțeau, părea la kilometrii distanță de ea.

– Ce s-a întâmplat? De ce mă studiezi atâta? întrebă el.

Tânăra, surprisă de întrebarea lui, întoarse repede capul în altă parte și nu spuse nimic. Conduse în continuare în tăcere. La un moment dat, se apropiară de o casă foarte frumoasă și liniștită. Ce bine se potrivea cu starea ei de spirit! Oare cui aparținea? După aspect probabil că vreunei familii înstărite...Dar Luke trase mașina în fața porților care se deschiseră automat.

Genista îl privi uimită.

– Asta e casa ta?

– Doar nu te duc în casa altcuiva!

– Dar...dar e frumoasă!

– La ce te așteptai? La un castel bântuit? Am văzut casa asta acum douăzeci de ani, când eram elev, zise el. Mi-a plăcut atât de mult încât mi-am jurat că într-o zi va fi a mea. Cred că a fost un caz de dragoste la prima vedere.

– Mă mir că tu crezi în asemenea lucruri.

– Asta pentru că nu mă cunoști, așa e? Dragostea nu e

un sentiment care să apară conform unui plan. Sunt sigur că știi cum te acaparează și te învăluie. Probabil că ai trăit și tu o astfel de experiență, nu-i așa?

Genista nu răspunse nimic. Știa că nu-l interesează viața ei. Probabil că pusese întrebarea de formă.

Casa era în întuneric total.

– Cineva vine să facă curățenie în fiecare dimineață și uneori, când stau acasă îmi pregătește și ceva de mâncare, dar nu-mi place să am ajutoare. Prefer intimitatea, zise Luke.

Intrară în hol și bărbatul aprinse lumina. Genista rămase plăcut impresionată de coloritul luminos al pereților și de florile prezente în fiecare colț al camerei.

– Sufrageria e pe aici, zise el. Am și o bibliotecă în casă. Îmi place foarte mult să citesc. Am lăsat instrucțiuni pentru o masă frugală. Probabil că e în frigider. Mă duc să aduc bagajele.

Genista era în bibliotecă, examinând câteva cărți, când se întoarse bărbatul.

Camera era mobilată mai mult pentru confort decât pentru lux, iar Genista se simți imediat ca acasă.

– Cred că o să te simți foarte bine aici, zise Luke.

– Obișnuiești să lucrezi acasă?

– Nu, aici doar mă relaxez. De acum încolo o să o fac cu tine, dar asta nu înseamnă că trebuie să muncești ca să îți menții statutul aici, dacă asta voiai să mă întrebi.

Merse la bar și turnă băutură în două pahare.

– Whisky – zise el. Bea-l, o să-ți facă bine. Ești cam palidă. După câteva momente, timp în care o privi cu atenție, zise: o să-ți fac o alocație pe care s-o primești lunar. Vei avea nevoie de bani pentru ...

– Nu am nevoie de banii tăi! Genista puse paharul neatins pe masă. Am destui!

– Dar fără îndoială îi vei accepta și pe ai mei. Ai distrus cecul pe care ți l-am lăsat , probabil din cauza mândriei de a folosi banii mei. Ei bine, și eu am mândria mea, Gensita. Și atâta timp cât ești soția mea, eu o să te întrețin. Ne-am înțeles?

Tânăra dori să îl contrazică, dar ceva în privirea lui îi spuse că e mai bine să n-o facă.

– Presupun că îmi pot păstra mașina, nu?

– Și ce ai face dacă aș spune "nu"? Crezi că te-aș ține aici prizonieră? Nu o să te contaminez cu prezența mea, Genista.

– Deja ai făcut-o!

– La naiba! N-o să mă lași să uit, nu? Ce ar trebui să

fac? Să fiu pedepsit pentru tot restul vieții pentru că ți-am luat virginitatea? Ce urăști cel mai mult, Genista? Că nu a fost Bob cel care a făcut-o? Sau că în ciuda acestui fapt ți-a plăcut?

– Ești dezgustător!

– Dezgustător sau nu, sunt soțul tău.

Când ușa se trânti în urma lui, fata se prăbuși pe un scaun.

Auzi zgomotul de motor, dar abia după câteva minute își dădu seama că Luke o lăsase singură în noua lor casă. Așteptă o jumătate de oră să se întoarcă și, când văzu că n-o face, se ridică și începu să exploreze interiorul.

Camera de zi era foarte frumos decorată cu mobilă de culoarea abanosului, iar pereții, vopsiți în tente de vernil te făceau să te gândești mereu la primăvară. Era o casă pentru o familie, își zise Genista. Ce frumos va arăta când vor fi și copii care s-o însuflețească!

Copii! Dar unde îi zbura gândul? Luke nu va avea nicodată o familie cu ea. Va alege altă femeie pentru asta. Ea era doar pasageră prin viața lui.

Merse prin celelalte camere mai puțin entuziasmată. Bucătăria era complet mobilată și pe masă era un bilet în care scria că o salată și un pui fript îi așteptau în frigider.

Tinerei nu-i era foame. Tresări când auzi zgomotul motorului, dar nu era Luke, ci o mașină care trecea pe stradă.

Frântă de oboseală, se întoarse din nou în sufragerie și, cu lumina aprinsă, închise ochii. Trecu ceva timp până ce un zgomot o trezi. Se auziră pași și ușa se deschise, ușor.

– Oh, Doamne! Cine putea fi? Unde era Luke?

Dar el era cel care intra acum în casă. O privi și spuse îngâmfat:

– Mă aștepți ca o soție loială? Genista își dădu seama că băuse. Sau poate ți-era urât să stai fără mine în pat? Dimineață mă doreai foarte mult. Așa s-a întâmplat și acum? Nu mai încerca să negi adevărul. Oh, dar stai liniștită. În seara asta nu se va întâmpla nimic. Sunt prea amețit de alcool. Făcu parcă un efort să continue: ești surprinsă? Mă urăști, nu-i așa? Mă urăști pentru că ți-am luat virginitatea și nici măcar n-ai avut puterea să recunoști că ți-a plăcut. De aceea mă pedepsești acum, nu? Mă pedepsești pentru asta! Mă urăști!

– Spune-mi doar care e camera mea, zise ea. Știa că nu e bine să se certe cu el în asemenea condiții.

– Alege-o pe care vrei. Ai putea chiar s-o împarți pe-a

mea, dar bănuiesc că nu vrei asta, Genista, nu-i așa? Cine știe? Poate chiar te vei transforma într-o soție iubitoare. Dar sunt slabe șansele să se întâmple una ca asta, nu? Oh, ce fraieră ești! Iubești un bărbat care nu te vrea!

– Da, spuse Genista privindu-l direct în ochi.

Până la urmă, ăsta era adevărul, dar bărbatul pe care-l iubea nu era Bob, ci chiar el, Luke.

O lăsă să plece fără alte comentarii. Valiza era prea grea ca s-o care singură până sus. Așa că scoase din ea un halat de mătase și urcă în cameră. Prima era cea a lui Luke, iar ea o alese pe cea din capătul holului. Era o cameră de oaspeți, frumos aranjată, cu baie proprie. Făcu un duș și se vârî în pat.

Nu credea că va adormi, dar până la urmă o făcu. Dimineața, o trezi telefonul care sună undeva, în casă. Cineva probabil că răspunsese la el, pentru că nu sunase decât de două ori.

Privi în jur. Soarele strălucea afară și fata coborî din pat și dădu la o parte draperiile.

Se auzi o bătaie în ușă, și Luke intră.

– Genista, mi-a telefonat sora mea, spuse el fără altă introducere. A auzit de nunta noastră de la Amy și vine spre noi. Era deja îmbrăcat de plecare. Va ajunge aici,

după-amiază. Vrea să avem grijă de Lucy. Când o s-o vezi, probabil o să-mi dai dreptate că trebuie s-o ajutăm. Philip a luat din nou legătura cu ea. O vrea înapoi.

Genista ghici imediat la ce se gândește. Nu era căsătorit nici de două zile și femeia pe care o iubea era acum liberă.

– Marina nu e sigură de felul în care va primi Lucy vestea. I-am spus să nu-i umple capul cu prostii despre tatăl ei. Acum îi e frică să nu-l respingă. Siuația dintre ei e încă încordată, dar crede că ea și Philip au nevoie de puțin timp singuri.

– Presupun că are dreptate, zise Genista, gândindu-se că este incapabilă să se descurce cu o adolescentă cu probleme emoționale.

– Marina o va aduce pe fată aici. E un copil bun, dar foarte sensibil. Nu vreau să își facă vreo părere că nu există căsnicii fericite.

– Și ce sugerezi?

– Că pe durata ședерii lui Lucy, vom împărți camera mea. Ți-am pus valiza acolo. Poți despacheta cât pregătesc micul dejun. Vreau să înțelegi că trebuie să faci asta nu de dragul meu, ci pentru ea. Își venera tatăl și i-a venit foarte greu când a plecat.

Genista înghiți cu greu, și îi veni o idee.

– Bine, dar cu o condiție. Cât stă Lucy aici, mă voi purta ca o soție fericită și îndrăgostită, dar imediat cum pleacă, vreau să începi procedurile de divorț. M-ai șantajat să accept această căsnicie, iar acum te șantajez eu ca să scap de ea.

– Înțeleg, zise el. Deci așa rămâne. Îi datorez asta Marinei. Până la urmă, eu i-am prezentat-o pe Verity lui Philip.

Verity care acum era liberă. Nici nu se mira că Luke nu ridica pretenții.

– Bine, dar dacă mă înșeli, Genista, aranjamentul nostru cade.

– Merg să despachetez, zise tânăra, fără să mai ia în seamă vorbele lui.

***

Puțin după ora patru, mașina Marinei parcă în fața casei. Genista ar fi recunoscut-o oriunde pe sora lui Luke. Semănau foarte bine. Iar fata ei era tât de delicată și părea

atât de vulnerabilă, încât Genistei îi păru rău pentru ea. Oare Marina îi spusese de întoarcerea tatălui ei?

– Luke, răule, cum de te-ai putut căsători fără mine? Îți dai seama că i-ai furat lui Lucy ocazia unică de a fi domnișoară de onoare?

Bărbatul o privi pe femeie, dar i se adresă mai mult nepoatei:

– Ba nu i-ar fi plăcut deloc. Ce faci, puștoaico? Cum merge școala?

– Îngrozitor, răspunse fata.

Pentru Genista era clar că între nepoată și unchi exista o relație care nu exista între mamă și fiică.

– Dar e gata să petreacă vacanța cu tine, spuse repede Marina. Apoi către Genista. Lucy obișnuiește să petreacă mult timp cu el. E atât de convenabil. Mai bine ar face școala aici, oricum pierde o zi pe drum, până în Franța.

Genista zâmbi, dar gândi că nu e tocmai o atitudine potrivită pentru o mamă.

– Nu pot sta mult, Luke, zise femeia, parcă prea repede, așteptându-se poate ca fratele ei să protesteze. Lucy, fugi sus să despachetezi. Vreau să vorbesc cu unchiul tău. O să plec imediat după cină.

– E o adolescentă, nu un copil, Marina, zise Luke când

fata plecă din cameră. Nu-i mai spune mereu ce să facă. I-ai spus despre Philip?

– Am vrut, dar n-am avut ocazia.

– Și până când pleci, nici n-o să ai ocazia, nu-i așa?

– Oh, Luke, va veni mult mai bine din partea ta. Eu...pur și simplu nu mă pricep. Știi...nervii mei...

– N-ar fi trebuit să-i umpli capul cu tot felul de tâmpenii, Marina. Ești o proastă!

– Vai, în ce fel vorbești cu sora ta! Nu te rog mereu să mă ajuți, Luke. Până la urmă, pentru tine e o bagatelă.

– Așa crezi? Ne lași o adolescentă pe cap la începutul lunii noastre de miere și te aștepți ca noi să-i spunem că părinții ei care nu și-au mai vorbit de patru ani, se împacă din senin? Asta e o bagatelă? Mă întreb dacă Philip e pregătit pentru ce-l așteaptă.

– E un lucru urât ce spui, zise femeia cu ochii în lacrimi. Mă duc în cameră mea.

– Nu trebuie să te uiți la mine de parcă aș fi luat pâinea unui copil înfometat, îi zise el Genistei, după plecarea surorii sale. Marina plânge de câte ori crede că poate scăpa cu ajutorul lacrimilor.

– Dar e sora ta, îi zise tânăra, cu blândețe.

– Așa e și pentru că o cunosc prea bine, niciodată nu

am reușit să-l urăsc pe Philip. Bietul băiat!

– Probabil că o iubește de se întoarce la ea. O să-i spui lui Lucy?

– Cred că n-am încotro. Dacă nu o fac eu, probabil că nici Marina nu-i va spune și va lăsa lucrurile să decurgă de la sine. Sora mea a fost foarte răsfățată de părinții noștri și de aceea se așteaptă ca alții să facă lucrurile în locul ei. Sper că Philip știe ce face.

Mai târziu, în camera ei și a lui Luke, Genista auzi o bătaie în ușă.

– Sunt Marina. Pot intra?

Când îi deschise, păru dezamăgită. Sperase să fie Luke.

– Îmi pare rău, credeam că e Luke. Unde e? E jos?

– E în bibliotecă. Voiai să vorbești cu el?

– Nu și dacă e în aceeași stare ca mai devreme. Uneori cred că uită că sunt cu cinci ani mai în vârstă decât el. A lăsat succesul în afaceri să i se urce la cap. Și toată prostia asta cum că sunteți în luna de miere...pufni femeia. O privi pe Genista. Draga mea, să recunoaștem, Luke nu e călugăr și asta se poate spune doar din escapada pe care a avut-o cu scorpia aia de Verity. Probabil că l-ar fi buzunărit de fiecare bănuț...A iubit-o, prostul. Oricum, ce-ți ziceam? A, despre luna voastră de miere. Luke nu e

deloc un bărbat care să respecte tradiția, așa că în zilele noastre...

– Toată lumea trăiește în afara căsătoriei, nu-i așa? interveni Luke care atunci intrase în cameră. Te înșeli, surioară dacă ai părerea asta. Nu o cunoșteam de mult timp pe Genista ca să se întâmple asta, chiar dacă ar fi dorit ea. De fapt, soția mea a fost virgină, dacă vrei să știi.

– Virgină? fu Marina uimită. Dar cred că ar fi trebuit să-mi dau seama. Fratele meu are întotdeauna parte de tot ce-i mai bun. Verity nu mai are ce căuta în viața ta, nu-i așa?

– Te rog, Marina, o faci pe Genista să se simtă prost. M-am căsătorit din dragoste și nu din alt motiv.

Ce actor bun era! gândi Genista, în timp ce Marina se holba la el, tăcută.

– Și acum, dacă ne lași, ne vom schimba pentru cină, după care vom stabili ce e bine să-i spunem lui Lucy și ce nu.

După ce Marina plecă, Genista inventă o scuză ca să meargă la bucătărie.

– Fugi? De cine? De mine sau de tine? întrebă el.

Fata nu spuse nimic, doar ieși pe ușă. În sufragerie, o întâlni pe Lucy, care se schimbase într-o rochie drăguță.

– Îmi pare rău că mama m-a lăsat pe capul vostru, spuse ea, frângându-și mâinile.

– Oh, nu vorbi prostii. Lui Luke îi place să te aibă aici. Știu eu.

Fata îi zâmbi recunoscătoare.

– Mama e o figură, uneori. Pur și simplu nu gândește. Știu totul despre faptul că ea și tata se împacă. El mi-a scris tot timpul ăsta, deși eu nu i-am spus ei nimic. Și nu era chiar un lucru de neloialitate. Pur și simplu, dacă i-aș fi spus, ar fi devenit isterică. Voiam chiar să-i spun și unchiului despre asta, dar din moment ce tata a plecat cu Verity...

– Sunt sigură că ar fi înțeles, zise Genista. Îi părea rău pentru acest copil inocent care a trebui să-și ascundă dragostea pentru tată pentru a nu-și răni mama. E dreptul tău să-ți pese de ambii părinți. Trebuie să-ți pară bine atunci de cum s-au aranjat lucrurile.

– Aș vrea să mă bucur, dar mi-e teamă s-o fac, pentru că s-ar putea despărți din nou. Vezi tu...mama e atât de...maleabilă, iar tata face mereu ce vrea cu ea. De aceea cred că a plecat cu Verity. Știu că nu e bine să spun asta, dar e posibil ca prin ea să se fi descoperit pe sine. Însă femeia aceea nu e un om de calitate. Credea că tata are

mai mulți bani decât Luke și atunci l-a sedus. Știai că ea și Luke au fost logodiți, nu-i așa?

– Oh, da, știam despre asta. Dar uite ce e, eu îți sugerez să-l aștepți pe Luke să coboare ca să vorbești cu el. Cred că putem amâna cina cu câteva minute. Se va simți ușurat știind că tu ești la curent cu noutățile.

– Mama avea de gând să mă lase aici pentru ca el să-mi spună, nu-i așa? Bietul unchi!

Lucy făcu întocmai cum îi sugerase Genista și, după câteva clipe de discuție cu el, se întoarse zâmbitoare de mână cu acesta și mâncară liniștiți.

– Draga mea, ai mare grijă cu Verity, îi șoptise Marina Genistei când o conduceau cu toții la mașină. Știu că Luke e îndrăgostit de tine, dar Verity e o femeie foarte hotărâtă și foarte frumoasă.

Îndrăgostită de ea! pufni tânăra femeie. Dacă ar ști adevărul! O trecu un fior și tresări.

– Mai bine intri în casă, spuse Luke. Să nu răcești. Eu am câte ceva de făcut, așa că o să te las cu Lucy să vă mai cunoașteți. Zilele astea, i-am promis lui Lucy că poate merge la cumpărături. Asta vă va mai da o ocupație.

– Oh, ce drăguț din partea ta, zise Genista. Așa procedezi mereu când vrei să satisfaci o femeie, îi

cumperi lucruri?

Bărbatul se întoarse cu spatele la ea și spuse.

– Ce ziceți de un joc de scrable?

O privi pe Genista și aceasta, știind ce ar trebui să zică adăugă:

– Oh, sigur, mi-ar face mare plăcere. Ce zici, Lucy?

Nu din cauza a ceea ce-i promisese lui Luke avea să se prefacă că e o soție fericită, ci din cauza a ceea ce se întâmpla cu Lucy. Măcar ea să aibă impresia că unchiul ei are o căsnicie împlinită.

Capitolul 7

Genista deschise încet ochii. Era deja dimineață. Se uită la ceas. Opt și jumătate. Ce mult dormise! Luke nu era lângă ea. Probabil că se dăduse jos mai devreme. Știa că dormiseră împreună după aspectul așternuturilor și al pernei.

Nu știa cum se va descurca în toată periada asta cu Lucy. Era un copil foarte inteligent. Cum s-o mintă atîta timp că avea o căsnicie fericită?

Încercă să se dea jos din pat, nebăgând de seamă senzația de greață care pusese stăpânire pe ea. Masa de seara trecută fusese consistentă și tânăra mâncase mult prea mult. Dar era de înțeles fiindcă în zilele trecute abia

de se atinsese de mâncare.

Până ajunse la baie, greața îi trecu și apăru în schimb o stare de moleșeală și de somn. O trecu un fior. O boală acum nu o ajuta cu nimic. Probabil că Luke ar fi crezut că se folosește de simptome ca să nu îndeplinească instrucțiunile.

Când intră în bucătărie, Lucy tocmai își turna o ceașcă de cafea. Era îmbrăcată în pantaloni scurți și tricou și părea chiar mai tânără decât arătase cu o seară în urmă.

– Bună, tocmai veneam să-ți aduc un suc. Luke mi-a spus să nu te trezesc prea devreme și să-ți spun că el a trebuit să plece la birou, dar că se întoarce pe la cinci.

Genista se așeză pe un scaun și acceptă ceașca de cafea de la Lucy. Măcar pentru o zi nu va trebui să suporte prezența și indicațiile stricte ale lui Luke!

– M-am gândit să călăresc în dimineața asta. E o fermă în josul străzii noastre. Ți-ar plăcea să vii cu mine?

– Da, dar nu sunt o călăreață bună. De fapt, n-am mai urcat pe un cal din adolescență. Mi-ar plăcea să văd grădinile care înconjoară casa. Par foarte frumoase de la fereastră.

– Așa e. Dar ce zici de un compromis? Mergem de dimineață la călărie, apoi venim și mâncăm de prânz și

după-amiază mergem să vedem grădinile.

Lucy nu puse nicio întrebare în legătură cu faptul că Genista nu-și cunoștea casa. Părea mai fericită în dimineața aceea și, în timp ce Genista strângea masa și îi lăsa un bilet doamnei Meadows, Lucy merse să se schimbe.

Trecuse atât de mult de când Genista vizitase un sat, încât uitase chiar cât de bine era să meargă pe o potecă, în aerul proaspăt al dimineții. Cerul era albastru-pal, soarele strălucea potolit și în jur era numai verdeață.

– Mm, simți aerul ăsta? E divin! spuse Lucy. Chiar urăsc școala! Mama a fost deșteaptă. Ar fi mers la Cambridge, dar l-a cunoscut pe tata și a renunțat la studii. Pe mine mă tot bate la cap că ar trebui să am o carieră. Pur și simplu nu crede că lucrurile care îi fac plăcere ei, pe mine nu mă atrag deloc.

Genista era de părere că dorințele fetei se vor schimba cu trecerea anilor. Așa se întâmplase și cu ea. Ajunsese să facă lucruri la care nu s-ar fi gândit când era adolescentă.

Grajdurile erau puțin mai departe de casa lor, iar când ajunseră, o fată le spuse că momentan toți caii erau luați, dar dacă mai așteptau un sfert de oră, cu siguranță domnul Lawson le va face rost de o pereche.

Genista se așezase pe o băncuță și privea țarcul unde erau antrenați caii, în timp ce Lucy sporovăia veselă cu fata de la grajduri. Nici nu realizase cât de stresată fusese în această perioadă. Iar acum parcă resimțea oboseala. Abia își stăpâni un căscat. Doamne! Putea să adoarmă acolo! Închise puțin ochii și aproape că ațipi când auzi o voce lângă ea:

– Frumoasa adormită, cred că e numele tău, nu? Ce păcat că te-ai trezit! Voiam să te trezesc așa cum scrie în poveste.

De unde stătea ea, Genista trebui să își ridice capul pentru a-l zări pe bărbatul cu ten bronzat și ochi albaștri care acum o privea amuzat. După cum arăta, trecea cu ușurință drept proprietarul fermei. Și după cum o privea el pe ea, cu siguranță caii nu erau singurul lui interes. Avea în jur de douăzeci și opt de ani și era mult mai tânăr decât își închipuise Genista.

– Eu sunt Trevor Lawson. Mi-a spus Belinda că te interesează să închiriezi o pereche de armăsari.

– Da, așa e, spuse ea, ridicându-se, conștientă de privirea lui pe sânii ei. Nepoata soțului meu a vrut să călărească și am venit și eu cu ea, deși nu mă prea pricep.

– Soț? Deci ești căsătorită? Oare era impresia ei sau

bărbatul chiar avea o undă de regret în voce? Ei bine, dacă vrei să mă urmezi în birou, o să văd ce pot face. Am preluat afacerea asta de curând deși am locuit în zonă de mai mulți ani, o informă el. Bărbatul începu să meargă ușor, șchiopătând puțin, deși Genista nu observă. Am căpătat rana asta de la cursele de motociclete, zise el, bătându-se ușor peste picior. Am avut noroc că nu l-am pierdut de tot. Doctorul mi-a recomandat călăria ca terapie de refacere, și locul ăsta mi-a plăcut atât de mult încât l-am cumpărat. Acum mi-a trecut frica de căzături, dar nu mai sunt pasionat de curse.

Deși i se părea ciudat ca un străin să-i povestească atât de multe despre viața lui, Genista îi zâmbi.

– Locuiești în apropiere?

– Da, zise ea, în timp ce completa formularul pe care acesta i-l dăduse. Trevor se uită la adresa trecută și zise:

– Ești căsătorită cu Luke?

Părea atât de surprins, încât Genista se îmbujoră de jenă.

– Oh, îmi pare rău, își ceru Trevor scuze imediat. Nu am vrut să sune așa? Doar că îl cunosc foarte bine pe Luke și niciodată nu mi-a pomenit de...

– S-au îndrăgostit și s-au căsătorit imediat, zise Lucy

apărând lângă ei. Cred că e foarte romantic.

– Ei bine, atunci cred că trebuie să vă dau niște cai mai blânzi. Nu vreau ca Luke să spună că nu am avut grijă de voi. M-a ajutat mult să reușesc să-mi iau locul ăsta, zise bărbatul când Lucy plecă cu Belinda să-și aleagă calul. Mulți îl consideră un om dur. Poate faptul că e om de afaceri, îi dă o alură de necioplit. Dar Luke nu e deloc așa. Cu mine, cel puțin, s-a purtat minunat. Și singura condiție pe care mi-a pus-o pentru ajutorul oferit a fost să-i învăț pe copiii de la o școală specială din zonă să călărească. Dar oricum, ăsta e un lucru minunat. Să-i vezi câtă plăcere le face să călărească, să se simtă liberi...

Bărbatul vorbi despre munca lui în timp ce mângâia iapa blândă pe care o alesese pentru Genista. Tânăra, însă trebuia să se obișnuiască cu acest lucru nou pe care-l aflase despre Luke.

– Bineînțeles că lui Luke nu-i place să vorbească nimeni despre generozitatea lui, zise tânărul ajutând-o să urce pe cal. Dar bănuiesc că știi asta deja. Are un caracter complex. Nu mi-ar plăcea să-i cunosc partea proastă. O privi pe tânăra urcată în șa. Se spune că apele line sapă adânc. Dar tu pari o fată care să se poată descurca cu orice îți oferă viața.

Oare așa era? se-ntreba ea amuzată. Oare chiar avea nevoie de curaj ca să supraviețuiască alături de Luke? Probabil că îi va trebui mai mult curaj în momentul în care va pleca de lângă el.

Era ora prânzului când cele două ajunseră acasă și găsiră masa pregătită de doamna Meadows. Lucy chiar glumi cu ea, spunând că Trevor o plăcuse.

– Cred că se poartă așa cu toate femeile, zise ea cu asprime.

– Mm, cred că Belinda e îndrăgostită de el, îi spuse Lucy. Îl privește cam la fel cum te privește pe tine unchiul Luke, cu un fel de foame.

Genista ar fi vrut să-i spună că existau mai multe feluri de foame, dar nu voi s-o deziluzioneze pe fată. În schimb, îi reaminti că îi promisese că îi va arăta grădina. Habar n-avea ce obișnuia Luke să facă seara. În bucătărie era un frigider imens, iar pentru Genista nu era o problemă să pregătească cina. Scoase carne congelată și salată și se gândi că o friptură cu salată, urmată de fructe proaspete era un meniu pe gustul tuturor.

Se plimbară mai întâi prin grădina din fața casei, iar Genistei i se păru că amețește și se așează imediat pe o băncuță. Amețeala fu urmată de o greață pe care o simțise

și dimineață și se întrebă dacă nu cumva mâncase ceva care nu-i priise.

Lucy o privi neliniștită câteva minute și când o întrebă dacă vrea să se întoarcă acasă, fata dădu din cap în semn că nu.

Dacă mergea în camera ei, nu avea altceva de făcut decât să zacă acolo singură, gândindu-se cum ar fi fost dacă Luke ar fi ținut puțin la ea. Ce bine ar fi fost dacă nu ar fi dorit-o pentru corpul ei, ci pentru ceea ce este. Dar probabil că deja se plictisise de ea. Nu o mai atinsese și nu mai comentase nimic în legătură cu prima lor noapte. Dar ar fi trebuit să se simtă ușurată că s-a întâmplat așa, nu?

Încercă să alunge aceste gânduri și o privi pe Lucy care îi arăta o barcă veche.

– Am vrut s-o încerc anul trecut, dar unchiul nu mi-a dat voie. Mi-a spus că mai întâi trebuie să curețe tot lacul pentru că e posibil să fie plin de nămol și atunci barca s-ar scufunda imediat. Luke vrea să umple lacul cu crapi. Aceștia ajung atât de prietenoși încât îi poți hrăni cu mâna.

– Știu, zise Genista amintindu-și că făcuse acest luctru când fusese într-o vacanță în Italia.

– Crezi că părinții mei mai sunt încă împreună la ora asta? întrebă Lucy fără menajamente.

– Nu știu, Lucy. Viața nu oferă nicio garanție, deși uneori e greu să accepți lucrul ăsta. Încearcă să crezi că țin destul de mult unul la altul încât să-și mai acorde o șansă. Cred că sunt foarte curajoși.

– Sau foarte proști, adăugă Lucy gânditoare. Genista, cum știi când dragostea e adevărată?

– E ceva ce nu-ți pot explica, Lucy. Mai întâi trebuie să faci diferența între "real" și "pentru totdeauna". Când ne îndrăgostim, suntem siguri că sentimentul o să dureze pentru totdeauna, dar de multe ori nu e așa. Asta nu înseamnă că am greșit cu ceva, sau că e vina cuiva anume. Viața și oamenii nu pot rămâne la fel odată cu trecerea timpului. Lucrurile se schimbă mereu și un lucru pe care toți îl acceptăm cu greu e acela că fericirea nu ține la nesfârșit.

– Dar știind asta, cum de avem curajul să ne încredințăm viețile în mâna cuiva?

Chiar așa? Cum avem curajul ăsta, se întrebă Genista. Dar privind fata speriată din fața ei, o luă de mână și zise:

– Foarte ușor. Nu știu cum să-ți explic exact, dar, când eram puțin mai mare decât tine, mi s-a întâmplat un lucru

care m-a făcut să cred că niciodată nu voi mai iubi pe nimeni. Încercând să-i explice cât mai bine lui Lucy, nu auzi pașii ușori din spatele ei. Dar am făcut-o. Și când iubești, ești gata să riști orice pentru a fi fericit. Așteaptă și o să vezi, zise ea. Dragostea adevărată te scapă de orice temere. Chiar și de teama de a fi rănit sau de a face un lucru greșit. Când m-am îndrăgostit de...Un pas apăsat o făcu să tresară și să se întoarcă. Luke stătea sprijinit de un copac și era palid la față.

– Unchiule!

Fata flecări bucuroasă pe drumul spre casă, și chiar îi spuse lui Luke că Trevor o plăcuse pe Genista.

Când ajunseră în casă, tânăra zise:

– Am pregătit niște salată și o să fac o friptură...

– Poți să faci ce dorești. Eu iau masa în oraș.

Lucy se întristă, dar nu comentă nimic. Bărbatul urcă în dormitor, iar Genista nedorind să fie cu el, merse în bucătărie. Lucy voia să urmărească un serial la televizor, așa că urcase în camera ei, să-l vadă.

În timp ce încerca să-și facă de lucru la aragaz, Genista văzu când ușa de la bucătărie se deschise.

Luke intră îmbrăcat elegant, dar nu destul de elegant pentru o cină de afaceri. Sigur mergea într-un club, sau

poate că la vreun restaurant. Dar cu cine? se întrebă Genista, cuprinsă de gelozie. Voia să-i adreseze o mulțime de cuvinte răutăcioase, dar nu reuși să zică decât:

– Așa crezi tu că o s-o convingi pe Lucy că suntem îndrăgostiți? Plecând și lăsându-ne singure?

– Ar fi mult mai decepționată dacă aș rămâne. La cât de mult aș vrea să te strâng de gât, mai bine aș pleca. Nu te obosi să mă aștepți.

Când mașina porni, telefonul sună și Genista răspunse. O femeie cu o voce languroasă întrebă de Luke și ea îi spuse că a plecat deja.

– Bine, credeam că o să mă lase să-l aștept. Știe că nu-mi place să întârzie.

Tânăra nu-și dădu seama când închise telefonul sau când pregăti masa. Avea în minte doar imaginea bărbatului iubit, cu o altă femeie, o femeie care știa cu siguranță cum să-i facă pe plac. O femeie pe care o iubise cândva și pe care poate o mai iubea încă...

– Genista! strigă Lucy. Te simți bine?

– Da, sigur, zise ea, cu toate că nu se simțea deloc așa. Îi tremurau genunchii și simțea nevoia să plângă.

– Mi se pare foarte urât din partea unchiului să lucreze

și în seara asta și să ne lase singure.

– Probabil că era un lucru urgent, zise Genista. Sper că nu te superi, Lucy dacă o să merg devreme la culcare în seara asta. Mi-e cam somn, poate din cauza aerului.

– Mda, și eu mă simt la fel.

După ce mâncară, merseră în camerele lor și Genista își dădu seama că era mai târziu decât crezuse. Încercă să se relaxeze într-o baie fierbinte. După ce ieși, se înfășură într-un prosop și începu să-și usuce părul.

Camera lor era cea mai mare din casă. Avea atașată o baie luxoasă și confortabilă. Cel mai mult însă îi plăceau Genistei așternuturile din bumbac sub care se vârî somnoroasă. Se gândi că în zilele următoare trebuia să meargă la Londra să își ia hainele și mașina. Luke o grăbise să vină aici, și avea cu ea doar hainele pregătite pentru Cumbria.

Adormise deja când auzi pași în cameră. O trecu un fior. Camera era cufundată în beznă.

– Luke?

– Cine crezi că e? Bob? Sau poate Trevor Lawson?

Era lipsită de apărare în starea în care se găsea el. Mai bine nu-l enerva.

– N-ai de gând să mă întrebi dacă mi-a plăcut seara?

Ea se ridică în șezut, nefiind conștientă că în lumina lunii trăsăturile ei se conturau delicat și părul îi încadra fața într-o cascadă roșcată.

– Nu credeam că grija de soție face parte din înțelegerea noastră. Ce-ai vrea să te întreb? Cât de mult ți-a plăcut să faci dragoste cu o altă femeie? Căsătoria cu mine a fost un preț prea mare pe care l-ai plătit ca să-ți satisfaci dorința, Luke, mai ales în condițiile în care acum nu mă mai vrei.

– Ce te face să crezi asta? întrebă el ușor. Iar în ceea ce privește satisfacția...

Se așeză pe pat, lângă ea. O dezveli și o privi cu nesaț. Era clar că nu-i pierise dorința pentru ea. Dar Genista nu avea de gând să-l primească în brațele ei după ce a fost cu altă femeie. În niciun caz. Simți că i se face rău doar la gândul ăsta.

– Sunt obosită, Luke...zise fata, sperând ca această minciună să fie de-ajuns să îl îndepărteze de ea. Dar oare ea îi putea rezista? Oh, cât ar fi vrut să se arunce în brațele lui și să capituleze în fața sentimentelor care îi măcinau sufletul...

– Obosită? Nu poți să găsești o scuză mai bună?

– Bine, atunci nu te doresc, minți Genista. Urăsc când

mă atingi mi-aș dori să pleci și să mă lași în pace...

– Oh, așa voi face, dar nu până nu o să mă implori să rămân cu tine.

După ce va trece noaptea asta o să-ți dorești să nu se fi terminat vreodată.

Începu s-o sărute cu pasiune, și Genista știu că nu mai era mult până să se lase în voia lui.

***

A doua zi dimineață, Luke o privea cum doarme. Razele soarelui o treziră cu blândețe. Ce frumos era să-și vadă bărbatul iubit la primele ore ale dimineții. Dar el nu era atât de bine dispus ca ea.

– Niciodată să nu-mi mai spui că nu mă dorești, îi spuse el. Noaptea trecută ai fost ca o leoaică. Poate ar fi trebuit să te filmez și să-i arăt lui Bob ce femeie ești de fapt.

Nimic nu se schimbase, își dădu seama Genista. Lacrimile îi începoșau privirea. Ce proastă fusese că i se dăruise.

Trebuia să împiedice cu orice preț ca acea noapte să se repete. I se dăruise din dragoste, iar el o folosise din nou doar pentru a-și satisface poftele trupești.

Capitolul 8

Adormi și când se trezi era singură. Fără bărbatul iubit aproape. Și poate i-ar fi fost mai ușor să nu se gândească la noaptea care trecuse, dacă știa că nu i-a făcut plăcere să facă dragoste cu el.

Ea și Lucy merseră după-prânz la Londra. Genista o privea pe fată cu indulgență cum proba haine cu zâmbetul pe buze, deși știa că gândurile îi zboară tot la părinți.

Au băut un ceai la un local elegant, lucru care a încântat-o foarte mult pe adolescentă, după care au mers în apartamentul Genistei.

– Oau! Chiar te-ai căsătorit în grabă, zise Lucy

deschizând ușa de la șifonierul ei. Ce blană minunată! zise ea, privind jacheta de piele roșie cu guler de nurcă. Pe asta n-aș fi lăsat-o în urmă!

– Nu prea o folosesc în iunie.

Văzându-și hainele de iarnă, agățate în dulap, se gândi că poate iarna următoare avea să se întoarcă în acest apartament: singură. Doar ea știa cât de mult își dăruise din sufletul ei lui Luke. Dar parcă bărbatul nu voia să vadă sau să o accepte.

Prăjitura cu frișcă pe care o mâncase la ceai se pare că nu-i picase bine la stomac, fiindcă iar experimenta o senzație de greață. Dar un gând terifiant o făcu să se așeze.

– Genista, te simți bine?

– Oh, da, cred că nu mi-a făcut bine prăjitura pe care am mâncat-o.

Oh, ce bine ar fi fost să creadă și ea același lucru! Era imposibil ca gândul care îi dădea târcoale să fie adevărat, dar pe drumul spre casă nu și-l putea scoate din minte. Era o prostie din partea ei să se gândească la una ca asta, își zise. Și până la urmă era mult prea repede... Știa prea puține despre asta. Poate își imagina lucruri. Poate evenimentele nefericite din zilele trecute îi afectaseră

gândirea.

Dar chiar și așa, nu reuși să se liniștească și fu Lucy cea care îi atrase atenția asupra BMW-ului roșu parcat în fața casei lui Luke.

– Musafiri! exclamă ea. Trebuie să se fi întors unchiul.

Luke plecase în dimineața aceea fără să-i pomenească ora la care se va întoarce. Poate mergea să o vadă pe cea care îl sunase. Cine știe? Oricum, ea era acum preocupată de gândul că i-ar purta copilul.

În momentul în care intră în casă, fu conștientă de o prezență străină. Și asta nu doar din cauza fumului de țigară, care împânzea toată încăperea, sau a ușilor lăsate larg deschise...

– Dragule! În sfârșit! Am crezut că nu mai vii!

Recunoscu vocea languroasă de la telefon. Când femeia apăru în hol, scoase o exclamație de surpriză.

Era o femeie frumoasă, înaltă, brunetă și cu trăsături delicate. Era îmbrăcată elegant și avea câțiva ani mai mulți decât Genista. Un diamant mare cât o nucă strălucea la mâna ei dreaptă și unghiile le purta pictate în roșu-aprins.

– Oh! exclamă ea când o zări pe Genista. Copila-mireasă, presupun. Cred că Luke a făcut o

greșeală de data asta. Apropo, unde e? Mi-a propus să ne întâlnim aici, la șase. Ieșim la cină.

Calmul ei o luă pe Genista prin surprindere.

– Ce cauți aici? întrebă Lucy furioasă. Le-ai distrus căsnicia părinților mei și acum vrei să i-o strici și pe a Genistei? Ei bine, unchiul Luke nu te vrea înapoi. Știe exact cine ești. Poate l-ai păcălit o dată dar...

– De ajuns, Lucy, interveni Genista, care simțea că va ceda nervos. Deci asta era acea Verity pe care Luke o iubise. Bineînțeles, știuse de la început treaba asta, dar acum, avea și confirmarea.

Din nefericire pentru ea, greața de mai devreme o făcu să dispară pentru câteva clipe în baie. Se întoarse palidă și tremurând.

– Vai, ce dramatic! Dar nu știai că Luke nu se emoționează dintr-atâta?

Genista nu o mai vedea pe Lucy în hol. Își zise că probabil fata urcase în camera ei. Oare cum își permisese această Verity să dea buzna în casa fostului iubit, de față cu soția și nepoata lui?

– Știi că n-ai cum să-l păstrezi, nu-i așa? Oh, și n-am nicio îndoială că nu intenționează să-ți facă rău. De fapt, dacă te-ai purta bine cu el, poate ai căpăta și ceva din

banii lui. Dar sunt sigură că nu te așteptai să-l păstrezi, un biet copil ca tine! Vezi, draga mea, comparată cu mine, pari doar o amatoare. Cred că nu avem de ce să ne înfruntăm. Vezi tu, Luke e un bărbat care ține mult la viața sexuală, de aceea știu că eu sunt singura care îl poate satisface. A fost nevoie de o greșeală stupidă ca să îmi dau seama de asta, dar din fericire, acum am realizat că eu sunt cea mai potrivită pentru Luke și el e cel mai potrivit pentru mine.

Cuvintele femeii treziră sentimente stranii în Genista. Era clar că Luke i se confesase. Și faptul că o invitase în casa lui, unde o putea vedea Lucy, nu putea să însemne decât că o dorea atât de mult încât să nu-i mai pese de sentimentele propriei nepoate.

– Dacă Luke nu mă vrea în viața lui, atunci va trebui să mi-o spună și voi pleca negreșit. Nu am de gând să stau într-o casă unde nu sunt dorită. Dar atâta timp cât nu face asta, casa asta e în continuare a mea și tu ești în continuare o intrusă. Iar venirea ta aici, știind că Lucy e în casa asta, mi se pare de prost gust. Până acum câteva zile stăteai cu tatăl ei. Și după cum ai zis, nu va trebui să mai dăm vreodată ochii una cu alta, așa că voi merge sus, la Lucy, și o să te las să-l aștepți singură pe soțul meu.

– Soțul tău! izbucni în râs femeia. Ce ușor spui asta! Dar în curând chestia asta nu va mai însemna nimic pentru tine. Luke e al meu și te vei convinge curând de treaba asta!

Cuvintele acestea îi mai sunau în minte când urcă la Lucy pe care o găsi așa cum se așteptă, întinsă în pat și privind absentă pe pereți.

– A spus că unchiul Luke a pus-o să vină aici, începu fata de cum o zări pe Genista intrând. Nu cred așa ceva. Unchiul o urăște!

– Sunt sigură că orice a făcut a avut un motiv bun pentru asta. Până și ea voia să creadă asta. Uite ce e, de ce nu te duci să-i suni pe mama și pe tatăl tău? Sunt sigură că le-ar plăcea să audă vești de la tine. Au plecat undeva?

– Nu , zise fata, părând încântată de idee.

Sunară împreună, și Genista fu rugată să rămână pe durata convorbirii.

– Tata vrea să mă întorc acasă, zise Lucy, după ce puse receptorul în furcă. Oh, Genista, păreau atât de fericiți! Mama părea diferită, așa cum era înainte...înainte de...

– Va trebui să vorbești cu unchiul tău înainte să-ți faci planuri de a pleca în Franța.

Genista auzi o mașină parcând afară.

O lăsă pe Lucy în camera ei și ea merse în dormitor. Poate că acum Luke o îmbrățișa pe Verity, poate că... Ușa se deschise. Luke intră furios, trânti haina pe pat și își desfăcu cravata.

– Verity mi-a spus că ai fost obraznică cu ea. Aș vrea să știu de ce, o întrebă el, fără altă introducere. Este un oaspete în casa mea și merită ospitalitate, ca oricare altul.

– În timp ce eu, în calitate de soție a ta, nu merit nimic, bănuiesc. Ai idee ce impact a avut asupra lui Lucy faptul că a găsit-o aici?

– Nu te mai ascunde în spatele lui Lucy. Ai insultat-o pe Verity și aș vrea să știu de ce.

– Am insultat-o? Ba din contră, zise Genista încercând să se mențină calmă. Dar orice ar fi spus despre ea, Luke tot i-ar fi luat apărarea. Și o ceartă cu el ar fi fost dureroasă și ar fi făcut-o să sufere și mai mult. Eu sunt cea insultată, Luke, zise ea, în cele din urmă. Insultată că sunt forțată să îndur toate astea. O căsnicie bazată pe minciuni.

Auzi ușa trântindu-se și după câteva minute, lacrimile îi inundară obrajii. Afară, zgomotul BMW-ului anunța plecarea celor doi.

În timpul cinei, Lucy fu tăcută. Genista spera că nu auzise cearta dintre ea și Luke, dar știa că o deranjase comportamentul unchiului său.

– Ai de gând să îl aștepți pe unchiul Luke? o întrebă ea.

Tânăra femeie dădu din cap că nu. Dar când merse la culcare, stătu trează toată noaptea în așteptarea lui. Abia spre ziuă își dădu seama că nu va veni.

La micul dejun însă, încercă să o convingă pe Lucy că Luke venise, dar plecase devreme.

Îi fusese rău din nou și de acum nu se mai îndoia că îi poartă copilul lui Luke.

Îi făcea plăcere acest gând, dar ridica și multe semne de întrebare referitor la cum se va descurca singură cu creșterea lui. Era prea devreme să meargă la doctor, dar avea certitudinea că este însărcinată.

Lucy se hotărâse să meargă din nou să călărească, dar de data asta Genista n-o mai însoți.

***

Spre amiază, stătea în grădină și încerca să citească o

carte găsită în bibliotecă. Auzi pași pe alee și crezând că era Luke, inima începu să-i bată cu putere. Dar când privi în direcția bărbatului, îl văzu pe Bob.

– Luke nu e aici? o întrebă el, după ce o salută și se arătă nedumerit când fata dădu din cap în semn că nu. Mi-a spus să-i aduc niște acte.

– Habar n-am unde e. Poți să rămâi să mănânci cu mine la prânz? Sau trebuie să te grăbești acasă?

– Oh, cred că pot rămâne să iau masa cu o femeie frumoasă. Ești palidă, Gen. S-a întâmplat ceva?

– Îți trece vreun motiv prin minte? întrebă ea zâmbind slab. Hai înăuntru și cât timp pregătesc masa o să-mi povestești ce mai face Elaine.

– Oh, e bine. Mult mai bine decât s-ar fi așteptat doctorul să fie. Este atât de curajoasă! Nici n-ai idee cât. Nu am crezut niciodată că are atâta putere să treacă peste toate astea. La un moment dat am crezut că va ceda și va muri, dar acum luptă din răsputeri să înfrunte boala.

– Mă bucur, zise Genista. Dar are și pentru ce lupta, Bob: un soț, un copil...

– Hei, oare detectez...nefericire...? o întrebă el când fata căzu pe gânduri. Scuză-mă că intervin, Gen, dar am rămas surprins când am aflat că te-ai căsătorit așa, din

senin, cu Luke. Și nu mă înțelege greșit. Nu mă mir că s-a îndrăgostit atât de repede de tine, dar mă miră faptul că și tu te-ai grăbit să-i răspunzi la sentimente. Poate ai făcut o greșeală.

– Nu e vorba de nicio greșeală Bob. Mi-am dat seama prea târziu cât de mult îl iubesc. Oh, Bob! zise ea și nu mai putu să oprească lacrimile care îi șiroiau pe față. Bărbatul o luă în brațe.

– Ce s-a întâmplat, Gen? Vrei să îmi povestești?

– Luke nu mă iubește, Bob. Niciodată nu m-a iubit. Pur și simplu m-a dorit. Atâta tot. Printre sughițuri încercă să-i povestească cum s-au petrecut lucrurile, iar Bob o ascultă calm. Iar acum, Verity s-a întors la el și pe mine nu mă mai dorește deloc.

– Îmi pare rău, Gen. Îmi doresc să fi putut face ceva ca să te ajut.

– M-a ajutat și simplul fapt că m-ai ascultat, Bob, zise ea, călmându-se.

– Încearcă să te gândești că iubirea, chiar și cea neîmpărtășită te îmbogățește sufletește. Poate în curând își va da seama ce om minunat ești și lucrurile se vor îndrepta.

– Știu.

– Scuzele mele că am apărut așa din senin. Dacă știam că ai o întâlnire privată cu soția mea, în bucătăria mea, Bob, aș fi ciocănit, spuse Luke cu răceală în glas. Niciunul dintre cei doi nu auzise ușa deschizându-se.

Dragostea pentru el, o făcea pe Genista să se topească. Cât și-ar fi dorit să o ia în brațe și să o sărute...Dar se pare că doar ea avea sentimente nobile, fiindcă el o privea cu ură și furie. Îi stătea pe limbă să-i spună că acuzațiile lui erau ridicole din moment ce el petrecuse noaptea în brațele lui Verity. Dar acest efort era prea mult pentru ea. Și oricum totul era inutil.

– Mă duc sus, zise ea, apoi întorcându-se spre Bob: o să țin minte ce mi-ai spus. Spune-i Elainei să continue lupta.

***

Stătea pe un scaun lângă fereastră și privea fără țintă, când Luke intră în cameră trântind ușa în urma lui.

Degetele lui o răniră când o trase în picioare și ea simți că amețește la gestul lui brusc.

– Ce femeie ușoară ești! Cum ai îndrăznit să-ți aduci aici iubitul? Te-ai culcat cu el în patul meu? Asta ai făcut?

Genista nu mai avea energia să-l facă să-și dea seama de adevăr.

– Ce contează dacă am făcut asta?

– Ești soția mea! țipă Luke la ea. De asta contează. Iar Bob e unul din angajații mei. Ai făcut-o ca să te răzbuni pe mine, Genista? Ca să mă pedepsești?

Abia se mai putea ține pe picioare. Ar fi vrut să-l atingă, să o lase să-l mângâie fără să mai țipe la ea. Ar fi vrut să-i spună că îl iubește și că îi poartă copilul, dar nu avea putere să facă asta.

Cu degete nervoase, bărbatul îi descheie fermoarul de la rochie și i-o trase jos de pe ea, atât de brutal că aproape o răni. Genista se simțea vulnerabilă și umilită.

– Te-a văzut așa, nemernicul? Te-a atins așa?

Degetele lui parcă o ardeau acolo unde îi atingeau pielea. Părea posedat de instincte primitive. Dar Genista mai avea o fărâmă de orgoliu care nu o lăsa să-i permită să o aibă la fel cum se întâmplase de celelalte ori.

O sărută, dar parcă săruta pe altcineva, o mângâie, dar de data asta ea nu-i mai strigă numele, nu-l mai imploră să o iubească. Dragostea biruise dorința pentru el. Nu așa

își imagina ea ultima lor noapte împreună. Nu în felul ăsta în care Luke îi reamintea cu fiecare atingere că el era stăpânul corpului ei.

– Ești deja sătulă, Genista? Lasă, vor mai fi și alte ocazii când nu vei mai fi sătulă din brațele iubiților.

– Du-te dracu! izbucni ea.

– Dacă mă duc, o să mă asigur că te iau cu mine, replică Luke. Stai liniștită. N-am de gând să te violez. O să acționez mai subtil.

– Păstrează-te pentru Verity! Voi doi vă potriviți de minune. Mă bucur că nu mă asemăn vouă!

Luke ieși din cameră fără să se uite în urmă. Părăsi și casa. Probabil se ducea la Verity. Probabil că venise acasă doar ca s-o avertizeze că vrea să plece.

Genista nu mai avea de gând să rămână în casa unui bărbat care o trata ca pe o jucărie. Îi spuse lui Lucy că vrea să plece la Londra și fata se întristă când auzi că nu putea veni și ea. Își împachetă mecanic lucrurile, apoi duse valiza în mașină și o îmbrățișă.

Când va ajunge la Londra îi va telefona lui Lucy și îi va explica că nu se va întoarce. Va fi greu, dar nu mai greu dacă i-o spunea acum.

Drumul de țară era gol, iar Genista era concentrată pe

condus, la fel ca de fiecare dată când se afla la volan. Mai târziu însă, când se gândi la ce se întâmplase, fu de părere că îngerul ei păzitor era mai atent la drum decât ea.

Văzu copilul și camionul în același timp. A avut doar o secundă ca să decidă între viața lui și a ei. Dar de fapt, nu trebuia să ia nicio decizie.

Auzi zgomotul mașinii ei, izbind camionul, simți maldărul de fiare care o zdrobea și un plânset de copil. Nu copilul ei...gândi ea și simți că își pierde cunoștința.

Capitolul 9

– Ești o tânără foarte norocoasă, spuse doctorul, luându-i pulsul. Așa se întâmplă când conduci o mașină bună. Dacă nu ai fi avut o mașină de calitate, mă îndoiesc că ai mai fi fost aici într-o singură bucată. Ai făcut un lucru foarte curajos și un copil de șase ani trebuie să-ți mulțumească pentru viața lui.

Genista era întinsă pe un pat de spital pe care o depuseseră cei de pe ambulanță. O asistentă venise la ea și o anunțase că nu avea de ce să-și facă griji. Cineva îi luase geanta și hainele și acum era îmbrăcată într-un halat de spital și îl asculta pe doctor cum o încuraja.

– Doctore...începu ea, timidă. Cred că sunt

însărcinată. Oare am...

– În câte săptămâni? întrebă repede doctorul, și după ce află răspunsul o liniști. Chiar ai fost norocoasă că ai o sarcină la început. Acum nu i s-a întâmplat nimic copilului, dar dacă aveai câteva luni, cu siguranță că s-ar fi declanșat un avort spontan. Oricum te vom mai ține în spital câteva zile ca să ne dăm seama dacă totul e bine. Încearcă să nu te îngrijorezi.

Era un lucru mai ușor de spus decât de făcut.

– Soțul tău va veni curând. Nu-ți face griji, îi zise o asistentă în timp ce o ajuta să se așeze într-un pat.

– Luke! Uitase că cei de la spital sunau imediat cea mai apropiată rudă. Oare și-a dat seama că voia să îl părăsească? Și dacă era așa, oare era bucuros?

Realiză că paharul de apă pe care i-l dăduse asistenta conținea și un calmant pentru că imediat cum i se făcu somn, asistenta reveni și zise:

– Încearcă să dormi. O să vă facă mult bine ție și copilului. E cel mai bun medicament.

Când se trezi, parcă era într-o cameră mai luminoasă. O dureau toți mușchii din corp de la lovituri și de undeva de lângă pat venea un parfum de trandafiri. Întoarse cu greu capul și îl văzu pe Luke, stând nemișcat pe scaunul

de lângă pat.

– Cum te simți? întrebă el.

Părea foarte stresat. Probabil pentru că nu o luase cu el pe Lucy. Dar Genista știa că era tipul de om care să acționeze atunci când crede că e de datoria lui s-o facă.

– Poliția mi-a spus că ai avut noroc, adăugă el.

Un mușchi parcă se zbătu pe gâtul lui când spuse asta și Genista se întrebă dacă nu și-ar fi dorit cumva ca lucrurile să stea altfel.

– Șoferul camionului nu mai contenea să-ți laude capacitatea de reacție. Știi că ai fi putut să mori?

– Nu puteam să mă salvez pe mine ca să omor o fetiță. Lacrimi pe care nu le mai putea stăpâni ieșiră la iveală.

– Doctorul mi-a spus că ești însărcinată.

La felul în care a spus-o, probabil că Luke era de părere că nici nu era vorba despre copilul lui.

– Să înțeleg că vrei să-l păstrezi. Se uita la trandafirii de lângă pat, fără s-o privească pe ea. Trandafiri roșii, ce ironie. Exact culoarea de trandafiri pe care asistentele se așteptau ca soțul iubitor să le aducă soției.

– Da.

– Doamne, ce încurcătură! spuse el și Genista observă cât era de palid. Doctorul vrea să te mai țină câteva zile

aici ca să vadă dacă nu cumva ai și alte răni. Imediat cum spune că poți pleca, te duc acasă. Și ca și cum i-ar fi anticipat cuvintele, spuse: știu că mă părăseai, Genista. Și știu și de ce. Dar nu am de gând să te las să te întorci în apartamentul ăla gol.

– Mă pot descurca, protestă ea. E mai bine așa, Luke. Apreciez faptul că te simți obligat pentru mine dar...

– Dar ai prefera să mergi la Bob, în ciuda faptului că îmi porți copilul, așa e, nu? Luke o privi furios, ridicându-se în picioare. Nici să nu te gândești, Genista. Vii acasă cu mine, altfel o să-i spun doctorului că te întorci într-un apartament gol și atunci o să te țină și mai mult aici.

Nu mai avea puterea de a se certa cu el. Era mai bine să tacă și să îl asculte cum îi conduce viața.

Și, până la urmă, oare nu avea înăuntrul ei o speranță că acum, când purta copilul lui poate ar...Poate ar face ce? Se auzi întrebându-se singură. Era imposibil ca Luke să-i întoarcă spatele lui Verity pentru a se dedica unui copil care nu știa sigur că e al lui. Și cu atât mai puțin n-avea cum să se îndrăgostească acum de ea, doar pentru că era însărcinată.

Când asistenta anunță că vizita lui se sfârșise, Luke se

aplecă peste patul ei și o privi atât de ciudat, ca și cum ar fi dorit să o atingă, dar nu îndrăznea. Iar își imagina diverse lucruri, își spuse Genista care credea că probabil dragostea o făcea să fie atât de melancolică. Se aplecă și o sărută pe obraz, un sărut pe care orice bărbat l-ar fi dat femeii iubite, dar pe care nu și-l dorea și ea.

Îi era greu să se adapteze cu condițiile din spital, dar deocamdată nu avea ce face.

Jilly veni să o vadă după-amiază.

– Mm, minunat, comentă fata bucuroasă, privind trandafirii de la marginea patului. Nu e nevoie să întreb cine i-a adus, nu-i așa? Luke era în birou când a aflat. Arăta ca un om care aflase că a pierdut tot ce contează mai mult în viață.

Biata Jilly! Dacă ar ști adevărul...

Jilly nu spuse nimic de copil și nici Genista nu aduse vorba despre asta. Doctorul o asigurase că pericolul trecuse, dar dorea să păstreze veștile doar pentru ea. Se îndoia că o va mai vedea pe Jilly când avea să plece de la Luke. Nici nu va mai îndrăzni să sune la birou.

După plecarea fetei, Genista mai avu un vizitator. Abia ațipise și nu auzise tocurile ascuțite care se apropiau de pat.

– Vreau să vorbesc cu tine.

Vocea și mirosul de tutun amestecat cu parfum o treziră imediat.

Femeia era la fel de elegantă așa cum o văzuse ultima oară, iar pe lângă ea, Genista simți că pălește.

– Ce eroină am în fața mea! spuse ea, pe un ton batjocoritor. Oh, draga mea, să nu-ți faci speranțe deșarte. Bineînțeles că Luke te va lua acasă, fiindcă se va simți îndatorat să o facă. Dar asta nu va ține. Oare n-ai deloc mândrie? Poți împărți patul cu un bărbat despre care știi că vrea să fie cu altcineva? Oh, știu că îl iubești, dar dacă ești de părere că-l poți păstra, atunci te înșeli amarnic. S-ar putea să îl iubești pe Luke, dar el mă iubește pe mine. Și dacă ai o fărâmă de orgoliu, nu îl lași pe el să-ți spună asta.

Mult timp după plecarea femeii, Genista stătu trează.

Verity avea dreptate. Nu trebuia să se întoarcă la Luke. Așa era mai bine pentru amândoi.

Pe la ora șapte, Lucy și Luke își făcură apariția în camera ei. Adolescenta era foarte încântată că părinții ei se împăcaseră și că vor petrece împreună cu ea sfârșitul vacanței, la Londra.

Chiar și Luke părea mai relaxat și chiar zâmbi de câteva

ori și glumi. La un moment dat, mâinile lor se atinseră din greșeală și Genista și-o retrase pe a ei, însă Luke i le prinse pe amândouă și le ținu strâns într-ale lui.

Înainte de venirea lor, Genista se hotărâse să-i spună lui Luke să o lase în pace, dar când o văzu și pe Lucy, nu putu să-și ducă gândul la bun sfârșit.

– Mâine mi-a spus doctorul că te va externa. Va trebui să te mai odihnești în următoarele zile. Am chemat-o pe doamna Meadows și mi-a promis că va sta toată ziua acasă, până te pui pe picioare.

Dacă s-ar fi simțit în stare, ar fi plecat de pe acel pat de spital și ar fi fugit cât mai departe de el. Dar ce să facă acum, când se simțea atât de singură și de slăbită? Nu putea decât să-l lase să acționeze așa cum știa el mai bine. În fond, tânjea după câteva zile petrecute alături de el. Câteva zile care probabil vor fi ultimele.

***

Luke insistase să stea pe scaunul din spate. Intrând în mașină, amintirile accidentului îi reveniră în minte și

aproape că leșină, dacă nu era Luke lângă ea care s-o susțină. O îmbrățișă câteva clipe, apoi îi zise:

– Nu-ți face griji. Doctorul mi-a spus că s-ar putea să ai câteva amintiri traumatizante cu mașina, dar va trebui să le învingi mai devreme sau mai târziu.

Luke era un șofer bun și Genista se simțea în siguranță cu el, dar la o curbă, o mașină condusă de un bărbat neatent le tăie calea și Luke trebui să frâneze brusc ca să evite impactul. Coborî imediat și merse la ușa din spate.

Tremura din cap până-n picioare și nu opuse rezistență când bărbatul o scoase afară, sprijinind-o în brațele lui, ca pe un copil speriat. Ce bine era să îl simtă atât de aproape! Simțindu-se slăbită, Genista se sprijni de brațele lui și încercă să se relaxeze cât el îi masa spatele. Își îngropă fața în scobitura gâtului lui și îi mirosi pielea. Ce bine era! Ar fi vrut să prelungească momentele astea la nesfârșit, dar în cele din urmă, Luke o îndepărtă de el și o privi:

– Sunt bărbat, Genista, nu călugăr. Știi bine la ce duc toate astea.

Merseră în tăcere restul drumului, în timp ce Genista privi absentă pe geam.

Când ajunseră acasă și Luke parcă mașina, Genista

urcă în dormitorul lor și începu să despacheteze. Rămase stupefiată când văzu că șifonierul era gol. Costumele lui Luke, care stăteau cu o săptămână în urmă lângă rochiile ei dispăruseră.

– Mi-am mutat lucrurile, îi spuse Luke, intrând în cameră. În împrejurările date, am crezut că e cel mai bine pentru amândoi. Dacă ai nevoie de mine, voi veni imediat. Trebuie doar să mă chemi. Și sper că ceea ce s-a întâmplat între noi nu te va împiedica să faci asta.

– Nu, zise ea și privi patul gol pe care cândva îl împărțise cu el.

– De ce nu te odihnești puțin? Îți aduc ceva de băut.

– Sunt bine, zise ea, crezând că bărbatul preferă să meargă la Verity decât să stea cu ea.

Era în pat, în hainele în care venise, când Luke îi aduse o ceașcă de ceai.

– Dacă vrei să mergi la birou...

– Munca poate să aștepte, zise el. Orice trebuie să fac, voi face de aici. N-o să te las singură. Dacă nu poți să dormi, cheamă-mă. Doctorul mi-a dat niște somnifere pentru tine.

– Nu, mulțumesc. Am luat destule pastile zilele astea, cât să îmi ajungă pentru o viață.

Acest lucru nu era chiar adevărat. I se dăduseră, dar ea le refuzase, gândindu-se că nu-i vor face bine copilului. Asistentele au înțeles-o și nu au forțat-o.

Dormi și când se trezi era după-amiază. Un telefon suna undeva, la parter și Genista se întrebă dacă nu era cumva Verity care-l căuta pe Luke.

La șapte, bărbatul intră cu o tavă cu mâncare și o sticlă cu vin.

– E doar o omletă, zise el, surprinzând-o. Nu sunt bucătar bun, dar doamna Meadows a plecat devreme. Te superi dacă mănânc cu tine?

Să se supere? Oh, dacă ar ști el!

Omleta era delicioasă și Genista bău două pahare de vin înainte să-și dea seama de asta.

Se simțea plină de viață și chiar avu forța să îl roage pe Luke să mai rămână cu ea o jumătate de oră, când acesta spusese că era vremea pentru ea să doarmă. Iar când plecă, în cele din urmă, Genista realiză, că nici măcar mila nu era de-ajuns ca să-l țină lângă ea.

Trei zile mai târziu, era în grădină, încercând să-și facă de lucru, fără să iasă în calea lui Luke. El încă mai lucra acasă și tânăra încerca să-l evite, cât de mult posibil.

Îi trecuse euforia pe care o simțise când Luke o

adusese acasă. Îi era foarte greu să îndure răceala cu care o trata el și i se părea că nu va mai putea continua nici ea mult să-l evite. Acasă la ea, cel puțin putea da frâu liber emoțiilor, fără să riște ca cineva să o judece sau să profite de pe urma slăbiciunii sale.

Dar lucrurile se schimbară într-o după-amiază pe care Luke și-o petrecu în bibliotecă, iar Genista în grădină. Spre seară, tânăra se întoarse în casă pentru a se schimba de cină.

Tocmai se pregătea să se îmbrace, când auzi un ciocănit în ușa dormitorului și, înainte ca ea să apuce să răspundă, Luke intră.

– Trebuie să vorbim, zise el, pe un ton serios. Nu putem continua în stilul ăsta. N-o să țină. Știu că vrei să păstrezi copilul și e responsabilitatea mea să am grijă de el. Oh, și știu că te poți descurca de una singură, dar...

– Dar asta nu te-ar face să ai conștiința curată, continuă Genista în locul lui. Nu e nevoie, Luke. Păstrez copilul pentru că mi-l doresc. Nu are nicio legătură cu tine. Și după cum ai spus și tu, din punct de vedere financiar, o să mă descurc foarte bine. Probabil că voi vinde apartamentul și voi cumpăra o căsuță la țară. Era ciudat că în sfârșit gândurile răvășite care o tulburaseră în

ultima perioadă acum formau fraze coerente. N-o să-mi ia mult să împachetez și aș putea pleca imediat, adăugă ea.

Luke dădu din cap, palid.

– Cum vrei. Nu e nicio grabă. Oricum, eu plec din oraș pentru câteva zile, așa că mai poți rămâne să te gândești. Tot ce-ți cer e să-mi lași adresa, Genista...

– Nu e nevoie, se auzi ea spunând încet. O să păstrez apartamentul o vreme, până o să mă decid ce voi face și apoi, după nașterea copilului, nu văd de ce am mai ține lăgătura. Tu-ți vei vedea de viața ta și eu de a mea.

– Dacă asta vrei...

Genista se gândi mai târziu că era o situație foarte complicată. Luke plecase deja. Știa asta fiindcă îi auzise mașina. Oare se dusese la Verity? Se dusese să sărbătorească cu ea libertatea de care se va bucura curând?

Îi spusese că va pleca imediat. Dar nu se simțea în stare să facă asta. Mașina ei era în garaj, dar în asemenea momente era sigură că nu e în stare să o conducă. Va aștepta până mâine dimineață, gândi ea și atunci va chema un taxi. Și imediat cum va ajunge în apartamentul ei, își va putea face planuri pentru un viitor care nu-l mai includea și pe Luke.

Dimineața constată că firma de taxiuri avea prea multe cereri și că nu o putea servi decât după-amiază.

Cu bagajele pregătite, își dădu seama că nu mai avea nimic de făcut, așa că începu să se plimbe prin camerele goale, unde trăise clipe minunate alături de bărbatul iubit.

Își chemase un taxi, pe la ora două și jumătate, așa că atunci când auzi că la ora unu o mașină oprește în fața casei, crezu că era vorba despre o greșeală.

Era gata să coboare scările și să iasă, când Luke intră brusc în casă. Ridică privirea și se albi la față când o văzu.

– Luke!

– Am uitat ceva, zise el repede. Credeam că ai plecat.

– Nu puteam conduce și am chemat un taxi. Voi pleca la două și jumătate.

Văzându-l acum, când era pe cale să și-l scoată pentru totdeauna din viața ei, fu ca o lovitură pentru ea. Înfățișarea lui, ochii negri, parfumul bărbătesc pe care l-ar recunoaște oriunde, parcă treziră ceva în ea... Dintr-o dată, treptele păreau să se miște sub tălpile ei. Clipi, încercând să își revină și se întinse să se sprijine de balustradă. Geamătul ei de protest îl făcu pe Luke atent. Acesta își lăsă servieta și alergă spre ea să o prindă.

Genista nu se mai putu ține pe picioare și se lăsă în brațele lui.

– Gata, ești în siguranță acum, brațele lui o țineau protector și tânăra chiar îi simțea respirația pe obraz. Lasă-mă să te duc în dormitor.

Îl simți cum o ridică în brațe și o duse în camera unde petrecuseră atât de puțin timp împreună.

Amețeala îi trecuse, dar inima îi bătea nebunește. Iar când bărbatul o așeză pe pernă, o privi într-un fel ciudat.

– Oh, Genista, nu te pot lăsa să pleci. Nu mă ruga să fac asta, te implor! Îți dau cuvântul că nu o să mă ating de tine...n-o să fac nimic din ce tu n-o să vrei...O să o luăm de la început și îți promit că de data asta...

Bărbatul o lăsă pe pat, apoi se întoarse brusc spre fereastră.

– Nu m-am întors pentru că uitasem ceva, zise el. M-am întors pentru că doream să mai văd o dată camera asta, să încerc să-mi imprim în memorie amintirea ta în patul ăsta, în brațele mele. Dumnezeu știe câte motive ți-am dat să mă urăști. Și poate crezi că mândria e de-ajuns să mă țină departe de tine, doar te-am auzit cum îi vorbeai lui Lucy despre dragostea pe care o simți pentru Bob. Dar acum astea nu mai contează pentru

mine. Doar când te privesc parcă mă topesc după tine. De cum te-am văzut în apartamentul lui Greg, la acea petrecere, m-am îndrăgostit de tine. Până în acel moment nu am crezut în dragoste la prima vedere, dar când te-am văzut, m-am simțit fulgerat. Și sentimentele mele au fost atât de intense, încât nu mi-am închipuit că tu nu poți simți la fel. Apoi ți-ai bătut joc de mine. Voiam să te fac să te răzgândești, dar am aflat pe urmă că tu erai fata despre care Greg mi-a spus că ar avea o relație cu Bob. Aproape că înnebunisem de gelozie. Nu puteam suporta să te atingă, să-ți vorbească, nici măcar să se uite la tine. Trebuia să te duc departe de el, așa că te-am forțat să te căsătorești cu mine. Trebuia să mă iubești. În prima noapte când am făcut dragoste cu tine, am crezut că înnebunesc. Totul la tine îmi spunea că nu ai experiență cu bărbații, dar nu voiam să mă încred în instincte, ci în ceea ce aflasem despre tine. Când am descoperit adevărul, eram gata să mă sinucid. Dar n-am făcut-o. Poate că dacă aș fi dat curs gândului de atunci, aș fi avut parte de o moarte mai ușoară. Nu ca cea de acum care mă macină încetul cu încetul...

Făcu o pauză, după care continuă:

– Orice bărbat, cu cel mai mic simț de răspundere

te-ar fi lăsat liberă atunci, dar eu n-am putut s-o fac. Mi-am zis că nu te voi mai atinge, că nu te voi mai iubi, dar nu puteam să-mi stăpânesc dorința pentru tine. Era singurul lucru prin care te puteam aduce la viață pentru mine. Mi-am spus că dacă Bob îți poseda sufletul, eu puteam să îți posed trupul și atunci asta ar fi o compensație. Dar n-a fost deloc așa, Genista. Uite ce e, Bob e căsătorit, și intenționează să rămână așa. De ce nu-mi dai o șansă, Genista? Îți promit că nu o să te ating decât dacă vrei tu...

Ea nu-l mai putea lăsa să se umilească mai mult de atât. N-o mai lăsa inima să-i permită asta. Îl iubea prea mult, iar acum trebuia să-i arate și ea lucrul ăsta. Se dădu jos din pat și merse spre el, fără să facă zgomot. Dar se pare că bărbatul o simți, că imediat se întoarse și o luă în brațe.

– Ai spus că n-o să mă atingi, îi reaminti ea, și îl simți cum o eliberează, fără să o privească. Dacă o să-ți cer asta, adăugă ea, zâmbind.

Dar bărbatul nu o privea. Se întoarse din nou spre fereastră și pe Genista o trecu un fior de teamă. Pierduseră atâta timp cu prostii!

– Te rog, Luke, atinge-mă, îl imploră ea. Iubește-mă,

adu-mă din nou la viață, pentru că fără tine nu pot trăi cum trebuie. Tu m-ai făcut să cunosc iubirea și împlinirea trupească. Tu m-ai făcut femeie.Te iubesc!

Bărbatul nu mai așteptă o altă invitație. O sărută cu pasiune și o conduse la pat. De data aceasta, Genista nu mai făcu niciun gest de împotrivire...

***

– Nu l-am iubit niciodată pe Bob, zise ea, câteva minute mai târziu. Nu în felul în care credeai tu. Dar nu puteam să îmi asum riscul de a-i spune Elainei. Îi povesti în mare despre operația pe care o suferise femeia.

– O să mă revanșez față de tine, promise el. Când mi-au spus cei de la spital că aștepți un copil, aș fi putut s-o omor pe Verity că m-a oprit în ziua aceea să vin acasă.

Genista se albi la față. Verity! Oare cum de uitase de ea?

– Ce s-a întâmplat? întrebă Luke.

– Verity...credeam că o iubești...A venit la spital să mă vadă. Mi-a spus că vrei să scapi de mine.

Luke o luă în brațe și o liniști.

– A luat legătura cu mine când Philip s-a întors la Marina. Mi-a spus că încă mă dorește și că dacă nu-i voi face pe plac, o să-i despartă din nou pe Philip și Marina. Nu puteam să risc una ca asta. A trebuit să-i fac jocul, deși nu mi-am dorit asta. Acum știe adevărul și totul s-a terminat între noi.

– Dar cândva ai iubit-o...

– Nu. Doar am dorit-o, dar am știut dintotdeauna ce urmărește la mine. Ea a fost cea care a anunțat logodna noastră, iar când eu nu am vrut să cooperez, și-a îndreptat atenția spre Philip. Spune-mi că mă iubești, schimbă el subiectul.

– Te iubesc, Luke.

Sărutul care urmă îl convise de asta.

– Și copilul? întrebă el. Când am aflat de el, m-am gândit că probabil mă urăști, dar doctorul m-a asigurat că a fost primul lucru de care ai întrebat după accident.

– Sigur că da, doar e al tău, e o parte din tine, o amintire a dorinței pe care ai simțit-o pentru mine...

Scârțâitul de roți îi făcu pe amândoi să tresară.

– Taxiul! strigă Genista. Am uitat de el.

– Lasă-l în seama mea, zise bărbatul, îmbrăcându-se

repede.

– Ce-o să-i spui?

– Că soția mea s-a decis să rămână unde-i e locul, alături de mine. Iar după asta, mă voi întoarce să-ți arăt cât de mult te iubesc. Făcu o pauză. Dacă o să mă lași.

Zâmbetul Genistei strălucea ca un curcubeu după ploaie. Își mângâie pântecul. Acum, copilul ei va avea parte de ambii părinți. Lacrimi de fericire îi începețoșau privirea când Luke intră din nou în cameră. Tânăra îl primi cu brațele deschise și amândoi uitară trecutul, lăsând loc unui viitor făurit din promisiuni și săruturi tandre.

Sfârșit